

Udskriftsdato: 22. december 2025

2010/1 LSF 196 (Gældende)

**Forslag til Lov om ændring af ligningsloven, personskatteloven og lov om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter
(Skattefritagelse for mindre personalegoder, rigsfællesskabsfradrag, skattefritagelse for nedrivningsstøtte m.v.)**

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: Skatteministeriet, j.nr. 2011-311-0062

Forslag

til

Lov om ændring af ligningsloven, personskatteloven og lov om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter

(Skattefritagelse for mindre personalegoder, rigsfællesskabsfradrag, skattefritagelse for nedrivningsstøtte m.v.)

§ 1

I lov om påligningen af indkomstskat til staten (ligningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1365 af 29. november 2010, som ændret blandt andet ved § 1 i lov nr. 1560 af 21. december 2010, lov nr. 1563 af 21. december 2010, § 2 i lov nr. 1612 af 22. december 2010 og senest ved § 7 i lov nr. 254 af 30. marts 2011, foretages følgende ændringer:

1. I § 7, stk. 1, nr. 18, indsættes efter »eller til disses efterladte«: »og statslig godtgørelse til nyrepatienter med nefrogen systemisk fibrose (NSF), når godtgørelsen ydes i sammenhæng med, at patienterne har fået konstateret følgesygdommen NSF efter MR-skanning i det danske sundhedsvæsen med et gadoliniumholdigt kontrastmiddel«.

2. I § 7 F, stk. 1, nr. 2, ændres » og § 78, stk. 1, i lov om byfornyelse og udvikling af byer« til: » § 78, stk. 1, og § 98, stk. 2, i lov om byfornyelse og udvikling af byer«.

3. Efter § 8 T indsættes:

»§ 8 U. Studerende, som fra og med indkomståret 2011 bliver berettiget til særligt fradrag for gæstestuderende i Danmark i medfør af dobbeltbeskatningsaftale indgået mellem Danmark og Færøerne eller Grønland, kan ved indkomstopgørelsen som et rigsfællesskabsfradrag fratrække et beløb på 36.000 kr., jf. dog stk. 2. Fradrag efter 1. pkt. gives ud over fradrag i medfør af dobbeltbeskatningsaftalen og kan ikke vælges i stedet for dette.

Stk. 2. Fradrag efter stk. 1 gives i den periode, hvor betingelserne for fradrag til gæstestuderende efter de nævnte dobbeltbeskatningsaftaler er opfyldt, og med de begrænsninger, som følger af dobbeltbeskatningsaftalerne. Er betingelserne kun opfyldt i en del af et indkomstår, gives fradraget forholdsmæssigt.«

4. I § 9 A, stk. 5, indsættes som 4. pkt.:

»2. pkt. finder endvidere ikke anvendelse i forhold til godtgørelser, der udbetales i forbindelse med enkeltstående kortvarige tjenesterejser til samme midlertidige arbejdssted.«

5. I § 9 C, stk. 4, 20. pkt., indsættes efter »lov om arbejdsmarkedsbidrag § 2, stk. 1, nr. 1 og 2,«: »§ 4 og § 5,«.

6. § 16, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Den skattepligtige værdi af de i stk. 1 omhandlede goder skal ved skatteansættelsen, medmindre andet følger af stk. 4-15, fastsættes til den værdi, som det måtte antages at koste den skattepligtige at erhverve godet i almindelig fri handel. Rabat på indkøb af varer og tjenesteydelser, som arbejdsgiveren m.v. udbyder til salg som led i sin virksomhed, skal dog alene beskattes i det omfang, rabatten overstiger avancen hos den pågældende arbejdsgiver m.v. Goder, herunder julegaver i form af naturalier,

beskattes kun, hvis den samlede værdi af disse goder fra en eller flere arbejdsgivere m.v. overstiger et grundbeløb på 1.000 kr. (2010-niveau). Julegaver i form af naturalier fra en arbejdsgiver m.v. beskattes dog ikke, hvis værdien af julegaven ikke overstiger et grundbeløb på 700 kr. (2010-niveau). Goder, som arbejdsgiveren i overvejende grad har ydet af hensyn til den ansattes arbejde, beskattes kun, hvis den samlede værdi af disse goder fra en eller flere arbejdsgivere m.v. overstiger et grundbeløb på 5.500 kr. (2010-niveau). Grundbeløbene i 3., 4. og 5. pkt. reguleres efter personskattelovens § 20. For både 3. og 5. pkt. gælder, at hvis godernes samlede værdi overstiger grundbeløbet, beskattes hele den samlede værdi. Værdien af følgende goder beskattes uden hensyn til grundbeløbene i 3., 4. og 5. pkt., og værdien af disse goder medregnes ikke ved beregningen af, om grundbeløbene er overskredet:

- 1) Fri bil, fri sommerbolig og fri lystbåd, jf. stk. 4-6.
- 2) Fri kost og logi, når værdiansættelsen kan foretages efter de af Skatterådet fastsatte normalværdier.
- 3) Multimedier, jf. stk. 12.
- 4) Fri helårsbolig, personalelån, samt tv- og radiolicens.«

7. I § 16 indsættes som *stk. 14* og *15*:

»*Stk. 14.* Værdien af fri kost beskattes ikke, hvis pædagogisk spisetræning indgår som en del af den ansattes arbejde, og den ansatte spiser sammen med og får samme mad som de personer, den ansatte spisetræner med.

Stk. 15. Værdien af fribilletter, som giver adgang til at deltage i et sportsligt eller kulturelt arrangement beskattes ikke, hvis fribilletterne modtages af en person som led i et ansættelsesforhold. Det er en forudsætning for skattefritagelsen efter 1. pkt., at den ansatte modtager fribilletterne af sin arbejdsgiver, der sponsorerer det sportslige eller kulturelle arrangement, og at fribilletterne indgår som en tillægsydelse til arbejdsgiverens sponsorkontrakt med den sportslige eller kulturelle institution eller virksomhed.«

§ 2

I lov om indkomstskat for personer m.v. (personskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 143 af 8. februar 2011, foretages følgende ændringer:

1. I § 11, *stk. 1*, ændres »og 8 og § 8 a, stk. 2,« til: «, 7 a og 8, § 8 a, stk. 2, og § 8 c,«.

2. § 11, *stk. 3*, affattes således:

»*Stk. 3.* Er en gift persons negative nettokapitalindkomst mindre end beløbsgrænsen i stk. 1, forhøjes den anden ægtefælles beløbsgrænse med forskelsbeløbet, hvis ægtefællerne er samlevende ved indkomstårets udløb. Er personens nettokapitalindkomst positiv, modregnes dette beløb i den anden ægtefælles negative nettokapitalindkomst, inden ægtefællens beløbsgrænse forhøjes efter 1. pkt.«

3. I § 11, *stk. 4*, ændres »stk. 1 og 2« til: »stk. 1-3«.

4. I § 26, *stk. 1*, ændres »og 8 og § 8 a, stk. 2,« til: «, 7 a og 8, § 8 a, stk. 2, og § 8 c,«.

§ 3

I lov nr. 472 af 12. juni 2009 om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter, som ændret ved § 14 i lov nr. 1278 af 16. december 2009, § 2 i lov nr. 624 af 11. juni 2010 og § 11 i lov nr. 724 af 25. juni 2010, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, *stk. 1* og 2, ændres »§ 7, stk. 1 og 3« til: »§ 7, stk. 1 og 6«.

2. I § 2, *stk. 3*, ændres »§ 7, stk. 7-9« til: »§ 7, stk. 6«.

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. Loven har virkning fra og med indkomståret 2011, jf. dog stk. 3-5.

Stk. 3. § 1, nr. 2, har virkning for tilskud efter § 98, stk. 2, i lov om byfornyelse og udvikling af byer, der er udbetalt den 1. januar 2011 eller senere.

Stk. 4. § 1, nr. 5, har virkning fra lovens ikrafttræden.

Stk. 5. § 2 har virkning fra og med indkomståret 2012.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indledning

Regeringen og Socialdemokratiet er enige om at rette op på nogle områder i skattelovgivningen, hvor reglerne kan opfattes som nidkære eller urimelige. Aftaleparterne er derfor blandt andet blevet enige om at indføre en skattefri bagatelgrænse på 1.000 kr., således at virksomheder får mulighed for at give deres ansatte påskønnelser i form af mindre personalegoder eller gaver, uden at det udløser skattepligt for de ansatte samt at indføre skattefrihed for fribilletter i ansættelsesforhold. Endvidere betyder aftalen, at der indføres en særlig støtteforanstaltning til studerende fra andre dele af rigsfællesskabet.

Ændringerne skal have virkning fra og med indkomståret 2011.

Aftalen medfører et årligt provenutab, der skønnes at udgøre ca. 95 mio. kr. Aftalen udmønter en del af det merprovenu fra ændringen af reglerne om kantinemoms, som regeringen (Venstre og Det Konservative Folkeparti) og Socialdemokratiet blev enige om i 2008, jf. lov nr. 525 af 17. juni 2008. Ændringen af reglerne om kantinemoms medførte et merprovenu, der i 2011-priser kan opgøres til godt 340 mio. kr.

2. Lovforslagets formål og baggrund

2.1. Skattefri bagatelgrænse for personalegoder

Der indføres en skattefri bagatelgrænse for personalegoder, der går ud på, at ansatte ikke skal beskattes af mindre goder og ydelser fra arbejdsgiveren. Efter at reglerne om indberetningspligt for personalegoder blev ændret til hovedsagelig at ligge hos arbejdsgiveren som led i finansiering af skattelettelserne i *Forårspakke 2.0*, er der dukket sager op, der har sat fokus på skattepligten af mindre personalegoder. Eksempelvis sager, hvor ansatte bliver beskattet af gratis adgang til svømmehal, deltagelse i arbejdsgiverbetalt motionsløb til en værdi af 75 kr. pr. ansat og arbejdsgiverbetalt rabatkort til en værdi af 6 kr. pr. ansat.

Formålet med lovforslaget er, at virksomheder skal kunne give deres ansatte påskønnelser i form af mindre personalegoder eller gaver, uden at det udløser skattepligt for de ansatte. Skattefriheden er betinget af, at personalegodernes værdi tilsammen højst udgør 1.000 kr. pr. år for den enkelte ansatte.

2.2. Skattefritagelse af fri kost ved pædagogisk spisetræning

Formålet med lovforslaget er at skattefritage ansatte af værdien af fri kost i de tilfælde, hvor pædagogisk spisetræning er en naturlig del af ansattes arbejde, og den ansatte spiser sammen med og får samme mad, som de personer, den ansatte spisetræner med.

Baggrunden for forslaget er en konkret sag (SKM 2010, 910 SR), hvor børnehavepædagoger blev anset for skattepligtige af fri kost i de tilfælde, hvor der indkøbes mad særskilt til pædagogerne, og hvor der ikke forelå en tjenstlig forpligtelse til at spise sammen med børnene og agere rollemodel i spisesituationerne. Der var derimod tale om en frivillig arbejdsopgave.

Da pædagogisk spisetræning er en naturlig del af visse særlige erhvervsgrupperes arbejde, bør der ikke kunne opstå skattepligt, når en ansat som en naturlig del af sit arbejde skal agere rollemodel i spisesituationer for de personer, vedkommende har i sin varetægt, foreslås det derfor, at de pågældende ansatte ikke er skattepligtige af fri kost i disse situationer.

2.3. Skattefritagelse for fribilletter modtaget i et ansættelsesforhold

Formålet med lovforslaget er at skattefritage ansatte, der via deres arbejdsgiver modtager en fribillet til et kulturelt eller sportsligt arrangement, hvor arbejdsgiveren sponsorerer arrangementet.

Mange virksomheder ønsker at støtte en sportslig eller en kulturel institution eller virksomhed via en

sponsorkontrakt, hvor virksomheden får reklameydelser til gengæld for den økonomiske støtte. Som en tillægsydelse til en sådan sponsorkontrakt modtager virksomheden ofte et antal fribilletter til sportslige eller kulturelle arrangementer. Disse fribilletter kan anvendes til repræsentative formål eller som en form for personalegode til virksomhedens ansatte. Efter ændringerne af indberetningsreglerne for personalegoder fra og med indkomståret 2010, hvorefter det som udgangspunkt er arbejdsgiveren, der skal indberette personalegoder, er reglerne blevet kritiseret for at hæmme virksomhedernes interesse i at sponsorere kulturelle og sportslige arrangementer. Baggrunden er tilsyneladende, at sponsorvirksomhederne oplever stort administrativt besvær i relation til fribilletter, der gives som personalegoder – både fordi virksomhederne skal holde styr på, hvilke medarbejdere, der har modtaget fribilletter til private formål, og fordi værdiansættelse af fribilletter kan være vanskelig.

Aftaleparterne lægger vægt på, at virksomheder kan støtte sport og kultur uden at mindre tillægsydelser såsom fribilletter udgør en administrativ hindring for virksomheden.

2.4. Fradrag for færøske og grønlandske studerende i Danmark.

Det foreslås, at der som en særlig støtteforanstaltning til studerende fra andre dele af rigsfællesskabet indføres et ligningsmæssigt rigsfællesskabsfradrag på 36.000 kr. til færøske og grønlandske studerende i Danmark. Forslaget skal ses i sammenhæng med de regler, der efter visse af de dobbeltbeskatningsaftaler, som Danmark har indgået, gælder om særlige fradrag til gæstestuderende – ofte populært kaldet »Færøfradraget«. Efter disse aftaler skal en gæstestuderende i Danmark ikke beskattes af lønindkomst, der er nødvendig for den studerendes underhold. Dette fradrag er med virkning fra og med indkomståret 2011 blevet reduceret fra 71.000 kr. til et beløb svarende til personfradraget (p.t. 42.900 kr.). Regeringen ønsker at sikre, at vilkårene for studerende fra andre dele af rigsfællesskabet overordnet set ikke ændres.

2.5. Nedslag for negativ nettokapitalindkomst for ægtefæller

Lovforslaget har til formål at præcisere reglerne om, at skatteværdien af rentefradraget på op til 100.000 kr. for ægtepar fastholdes på det nuværende niveau efter 2012. Reglerne herom blev vedtaget som et element i *Forårspakke 2.0* fra juni 2009.

Fra 2012 sammenlægges sundhedsbidraget og bundskatten gradvist, så beskatningsgrundlaget fra 2019 udgøres af grundlaget for bundskatten. Den gradvise sammenlægning sker ved, at sundhedsbidraget sænkes med 1 procentenhed og bundskatten forhøjes tilsvarende med 1 procentenhed årligt fra 2012 til 2019.

Da negativ nettokapitalindkomst (rentefradraget) kan fradrages i grundlaget for sundhedsbidraget, men ikke i grundlaget for bundskatten, medfører den gradvise sænkning af satsen for sundhedsbidraget og den tilsvarende forhøjelse af bundskatteprocenten, at skatteværdien af rentefradraget gradvist reduceres med 8 procentenheder fra ca. 33,7 pct. til ca. 25,7 pct. over perioden 2012 til 2019 (gennemsnitskommune inkl. kirkeskat).

Reduktionen af værdien af rentefradraget skal dog ikke omfatte negativ nettokapitalindkomst op til 50.000 kr. for ugifte og op til 100.000 kr. for ægtepar. For rentefradrag under denne beløbsgrænse fastholdes skatteværdien på ca. 33,7 pct. som hidtil.

Fastholdelsen af fradragsværdien sker skatteteknisk ved, at der beregnes et nedslag, der gives i de beregnede skatter. Det sker på følgende måde. I 2012 udgør nedslaget 1 pct. af negativ nettokapitalindkomst, dog maksimalt 500 kr. for ugifte og 1.000 kr. for ægtepar. Fra indkomståret 2019 udgør nedslaget i skatten 8 pct. af negativ nettokapitalindkomst, dog maksimalt 4.000 kr. for ugifte og 8.000 kr. for ægtepar. Nedslaget modregnes i skatterne på samme måde, som der sker modregning af skatteværdien af personfradraget.

Det fremgår dog ikke af den nuværende lovgivning præcist, hvorledes der skal ske overførsel mellem ægtefæller af beløbsgrænsen på 50.000 kr. i de tilfælde, hvor den ene ægtefælles negative nettokapitalind-

komst er under 50.000 kr., mens den anden ægtefælles negative nettokapitalindkomst overstiger 50.000 kr.

Med dette lovforslag sikres det, som det hele tiden har været forudsat skulle gælde, at den skattemæssige fradragsværdi af renteudgifter på op til 100.000 kr. for ægtepar fastholdes på det nuværende niveau.

Endvidere foreslås det i lovforslaget, at modregningen af nedslaget i indkomstskatterne også kan ske i udligningsskatten. Denne ændring blev beklageligvis glemt i forbindelse med vedtagelsen af udligningsskatten. Med ændringen modregnes nedslaget som planlagt i de beregnede indkomstskatter på samme måde som skatteværdien af personfradraget. Det vil sige, at der for personer, der eventuelt betaler udligningsskat, kan modregnes en større del af nedslaget i skatterne, før et eventuelt resterende beløb udbetales som overskydende skat.

2.6. Skattefritagelse af støtte til nedrivning af faldefærdige bygninger m.v. i udkantskommuner

Desuden indeholder lovforslaget en mindre ændring, hvorefter der indføres skattefritagelse af tilskud fra kommunerne til borgerne som led i kommunernes indsats for opprioritering af det fysiske miljø i udkantsområderne. Som led i finanslovsaftalerne for 2010 og 2011 er der afsat henholdsvis 150 mio. kr. og 100 mio. kr. som statslig medfinansiering af den kommunale indsats.

2.7. Skattefritagelse af statslig godtgørelse til nyrepatienter med nefrogen systemisk fibrose (NSF)

Lovforslaget indeholder også en skattefritagelse for statslig godtgørelse til nyrepatienter med nefrogen systemisk fibrose (NSF), når godtgørelsen ydes i sammenhæng med, at patienterne har fået konstateret følgesygdommen NSF efter MR-skanning i det danske sundhedsvæsen med et gadoliniumholdigt kontrastmiddel.

Regeringen har besluttet at yde en ekstraordinær statslig godtgørelse til nyrepatienter, der som en lægemiddelskade efter behandling i det danske sundhedssystem har fået konstateret følgesygdommen nefrogen systemisk fibrose (NSF). Finansudvalget gav ved aktstykke 52 af 9. december 2010 sin tilslutning til, at der blev overført 20 mio. kr. fra § 35.11.19. med henblik på etablering af en fond, der skulle forestå udbetaling af midler til ekstraordinære udgifter for nyrepatienter, der har fået konstateret følgesygdommen NSF efter MR-skanning i det danske sundhedsvæsen med et gadoliniumholdigt kontrastmiddel.

Med det hensyn at iværksætte en hurtigere og administrativt lettere udbetaling fra tilskudspuljen vil støtten, i stedet for via en fond, blive udbetalt af Indenrigs- og Sundhedsministeriet direkte til den enkelte patient. Udmøntning af puljen forventes med Finansudvalgets tilslutning at ske løbende i perioden 2011-2013. Den konkrete udmøntning vil ske i samarbejde med Nyreforeningen, og hovedparten af midlerne forventes udbetalt i 1. halvår af 2011.

2.8. Godtgørelse af kost og småfor nødenheder med standardtakst på enkeltstående kortvarige tjenesterejser

Formålet er at sikre, at en arbejdsgiver kan udbetale skattefri godtgørelse til kost og småfor nødenheder med standardsatsen i mere end 12 måneder, i de tilfælde en medarbejder er på enkeltstående kortvarige tjenesterejser til samme midlertidige arbejdssted. Efter gældende regler kan der kun udbetales skattefri godtgørelse med standardsatserne for rejseudgifter til kost m.v. i de første 12 måneder på et midlertidigt arbejdssted.

Begrænsningen på 12 måneder for udbetaling af skattefri godtgørelse gælder for alle tjenesterejser uanset rejsens varighed. Det betyder, at enkeltstående kortvarige tjenesterejser, der regelmæssigt sker til samme lokalitet, også kan blive omfattet af denne begrænsning. Det har imidlertid været utilsigtet. 12-måneders begrænsningen har baggrund i et »indretningssynspunkt«, idet man efter en vis periode på et midlertidigt arbejdssted får kendskab til indkøbs- og besparelsesmuligheder og derfor ikke længere

har merudgifter til kost. Dette gør sig ikke gældende for personer, der er på enkeltstående kortvarige tjenesterejser, fx fordi de rejser til møde i samme by en gang om måneden.

2.9. Mindre ændringer

Endvidere foreslås der en præcisering af ligningslovens § 9 C, stk. 4, vedrørende opgørelsen af indkomstgrundlaget for selvstændigt erhvervsdrivende. Opgørelsen lægges til grund i forbindelse med beregning af et særligt tillæg til befodringsfradraget for lavere lønnede personer.

Endelig indeholder forslaget nogle redaktionelle ændringer af henvisninger til personskatteloven i § 2 i lov om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter.

3. Gældende ret

3.1. Skattefri bagatelgrænse for personalegoder

Det skattemæssige udgangspunkt efter statsskattelovens § 4 og ligningslovens § 16 er, at enhver form for aflønning – uanset om det sker i form af kontanter eller naturalier – er skattepligtig for den ansatte. Der gælder dog en række undtagelser hertil.

Almindelig personalepleje på arbejdspladsen i form af kaffe-, kantine- eller kunstordninger er ikke skattepligtig for den ansatte. Tilsvarende gælder den ansattes deltagelse i sædvanlige julefrokoster og firmaudflugter, årlige gaver i form af naturalier i anledning af jul eller nytår, så længe markedsværdien ikke overstiger 700 kr. årligt, samt lejlighedsgaver (eksempelvis ved bryllup, rund fødselsdag) i form af naturalier af begrænset værdi.

Visse former for personalegoder er skattefritaget ved særlige regler. Eksempelvis sundhedsforsikringer, privat benyttelse af parkeringsplads stillet til rådighed af hensyn til arbejdet, rygeafvænningskurser og arbejdsgiverbetalte uddannelser og kurser.

Endvidere gælder der en generel skattefritagelsesregel for goder, der overvejende er til brug for den ansattes arbejde, og som ikke overstiger en beløbsgrænse på 5.500 kr. (2010-2013). Som eksempel herpå kan nævnes arbejdstøj med logo, fri avis til brug for arbejdet, vareafprøvning af virksomhedens produkter m.v.

Udgangspunktet for værdiansættelse af personalegoder omfattet af ligningslovens § 16 er markedsværdien. Det vil sige den værdi, som det må antages at koste den skattepligtige at erhverve godet i almindelig fri handel. Rabat på indkøb af varer og tjenesteydelser, som arbejdsgiveren udbyder til salg i sin virksomhed, er alene skattepligtig for den ansatte, hvis rabatten overstiger arbejdsgiverens avance.

For visse større eller ofte forekommende personalegoder er der fastsat særlige værdiansættelsesregler i ligningslovens § 16 – eksempelvis for fri bil, fri sommerbolig, fri lystbåd, multimedier m.v.

3.2. Skattefritagelse af fri kost ved pædagogisk spisetræning

Udgifter til mad anses for et privat anliggende, hvilket indebærer, at arbejdsgiverens betaling af en ansats kost som udgangspunkt er skattepligtig for den ansatte. Er den ansatte på rejse eller arbejder på et midlertidigt sted, skal den ansatte dog ikke beskattes af fri kost på det midlertidige arbejdssted.

Værdien af fri kost skal værdiansættes med udgangspunkt i markedsværdien, jf. ligningslovens § 16, stk. 3. For visse lønmodtagergrupper, hvor kost og logi er en naturlig del af lønnen, har Skatterådet fastsat vejledende satser for værdien af fri kost og logi. Det gælder f.eks. for køkken- og serveringspersonale, sygehuspersonale og landbrugsmedhjælpere.

De vejledende satser gælder typisk ikke for ansatte m.v., hvor pædagogisk spisetræning er en naturlig del af arbejdet og den ansatte spiser sammen med og får den samme mad, som de personer, der spisetræ-

nes med. Hvis sådanne ansatte m.v. får fri kost, vil udgangspunktet derfor være, at der er tale om et skattepligtigt gode, og at værdiansættelsen heraf vil skulle ske med udgangspunkt i markedsværdien.

I praksis vil sådanne ansatte dog sjældent være skattepligtige af fri kost, fordi beskatning af fri kost forudsætter, at der er tale om, at de ansatte får et egentlig måltid af arbejdsgiveren. I de tilfælde, hvor de ansatte blot får smagsprøver eller overskydende mad sammen med de personer, der spises trænes med, er der ikke tale om et egentlig måltid, og de ansatte vil derfor ikke være skattepligtige heraf. Tilsvarende gælder, hvis de ansatte har en egentlig tjenstlig forpligtelse som led i pædagogisk spises træning til at spise sammen med de personer, der spises trænes med.

Kun i de tilfælde, hvor en arbejdsgiver indkøber særskilt mad til de ansatte, og der ikke foreligger en egentlig tjenstlig forpligtelse til at spise med de personer, der spises trænes med, kan de ansatte være skattepligtige af fri kost.

3.3 Skattefritagelse for fribilletter modtaget i et ansættelsesforhold

Det skattemæssige udgangspunkt efter statsskattelovens § 4 og ligningslovens § 16 er, at enhver form for aflønning – uanset om det sker i form af kontanter eller naturalier – er skattepligtig for den ansatte.

Modtager en ansat en fribillet til et sportsligt eller kulturelt arrangement til privat formål, vil den ansatte således være skattepligtig af værdien af fribilletten.

Udgangspunktet for værdiansættelse af personalegoder omfattet af ligningslovens § 16 er markedsværdien. Det vil sige den værdi, som det må antages at koste den skattepligtige at erhverve fribilletten i almindelig fri handel. Rabat på indkøb af varer og tjenesteydelser, som arbejdsgiveren udbyder til salg i sin virksomhed, er dog alene skattepligtig for den ansatte, hvis rabatten overstiger arbejdsgiverens avance.

3.4. Fradrag for færøske og grønlandske studerende i Danmark

Det er bestemt i en række dobbeltbeskatningsoverenskomster, som Danmark har indgået, at studerende, der udelukkende i studieøjemed midlertidigt opholder sig i Danmark, ikke skal beskattes her i landet af vederlag for arbejde udført her i landet, når dette er nødvendigt for deres underhold. Dette sker på den måde, at de pågældende studerende får adgang til et særligt skattemæssigt fradrag.

Fradragets størrelse er ikke fastsat i dobbeltbeskatningsoverenskomsterne. Fradraget fastsættes administrativt ud fra en vurdering af, hvad der er nødvendigt for en studerendes underhold. Med udgangspunkt bl.a. i niveauet for tildeling af uddannelsesstøtte er fradraget fra og med 2011 blevet fastsat til samme beløb som personfradraget, dvs. for indkomståret 2011 et beløb på 42.900 kr. Dog gælder, at studerende, der før 1. januar 2011 har påbegyndt deres studieophold i Danmark, kan anvende den hidtidige fradragssats på 71.000 kr., så længe betingelserne for at få fradraget er opfyldt. Fradragssatsen på 71.000 kr. reguleres ikke.

Det eksisterende fradrag gives i den personlige indkomst før beregning af arbejdsmarkedsbidrag.

3.5. Nedslag for negativ nettokapitalindkomst for ægtefæller

Efter de gældende regler i personskattelovens § 11 modregnes det beregnede nedslag for negativ nettokapitalindkomst på op til 50.000 kr. pr. person i indkomstskatterne. Det sker først i bundskatten efter § 6. Er der herefter yderligere nedslag, modregnes dette i topskat efter § 7 og så fremdeles i de øvrige indkomstskatter i rækkefølgen sundhedsbidrag efter § 8, progressiv aktieindkomstskat efter § 8 a, stk. 2, indkomstskat til kommunen og kirkeskat.

Endvidere fastholdes fradragsværdien for negativ nettokapitalindkomst, ved at der beregnes et nedslag i skatten for negativ nettokapitalindkomst på op til 50.000 kr. pr. person.

Fastholdelsen af fradragsværdien udmøntes ved, at der beregnes et nedslag, der gives i de beregnede

skatter. I 2012 udgør nedslaget 1 pct. af negativ nettokapitalindkomst på op til 50.000 kr. De følgende år beregnes nedslaget med en stigende procent, og fra og med indkomståret 2019 udgør nedslaget i skatten 8 pct. af negativ nettokapitalindkomst på op til 50.000 kr.

For ægtefæller opgøres nettokapitalindkomsten samlet, således at eventuel positiv nettokapitalindkomst hos den ene ægtefælle modregnes ved opgørelsen af den anden ægtefælles eventuelle negative nettokapitalindkomst. Har en person eksempelvis negativ nettokapitalindkomst på 40.000 kr., mens dennes ægtefælle har positiv nettokapitalindkomst på kr. 20.000, beregnes nedslaget efter bestemmelsen på grundlag af ægteparrets samlede nettokapitalindkomst, der udgør negativ nettokapitalindkomst på 20.000 kr.

Endelig kan et evt. uudnyttet nedslag hos den ene ægtefælle overføres til modregning i den anden ægtefælles skatter, forudsat at ægtefællerne er samlevende ved indkomstårets udløb.

3.6. Skattefritagelse af støtte til nedrivning af faldefærdige bygninger m.v. i udkantskommuner

Efter ligningslovens 7 F, stk. 1, nr. 2, skal offentlig støtte, der ydes efter visse nærmere nævnte bestemmelser i lov om byfornyelse og boligforbedring, lov om byfornyelse og lov om byfornyelse og udvikling af byer, ikke medregnes til den skattepligtige indkomst.

Tilskud, der ydes efter § 98, stk. 2, i lov om byfornyelse og udvikling af byer, er imidlertid ikke omfattet af denne skattefritagelse.

Efter § 98, stk. 2, kan kommunalbestyrelser beslutte at yde tilskud til byfornylsesforanstaltninger, der ikke i øvrigt kan ydes støtte til.

3.7. Skattefritagelse af statslig godtgørelse til nyrepatienter med nefrogen systemisk fibrose (NSF)

Godtgørelsen til nyrepatienter med nefrogen systemisk fibrose (NSF) er skattepligtig indkomst for modtagerne efter statsskattelovens § 4. Godtgørelsen er en særlig støtte til patienter og kan derfor ikke behandles som en erstatning i skattemæssig henseende. Den vil derfor ikke være skattefri i samme omfang, som en erstatning er skattefri.

3.8. Godtgørelse af kost og småfornödenheder med standardtakst på enkeltstående kortvarige tjenesterejser

Der er tale om en tjenesterejse, når arbejdsgiveren midlertidigt udsender den pågældende til et andet arbejdssted end lønmodtagerens sædvanlige arbejdsplads. Hvis udsendelsen medfører, at lønmodtageren ikke har mulighed for at overnatte på sin sædvanlige bopæl, kan arbejdsgiveren skattefrit dække lønmodtagerens udgifter til kost og småfornödenheder på forskellig vis, jf. ligningsloven § 9 A.

Arbejdsgiveren kan stille fri kost til rådighed, dække udgiften til kost og småfornödenheder efter regning, eller - uden dokumentation for de afholdte udgifter - udbetale en skattefri godtgørelse med en standardsats fastsat i ligningsloven.

Ved anvendelsen af standardsatsen for kost og småfornödenheder kan et arbejdssted højst anses for midlertidigt i 12 måneder. Der kan derfor højst udbetales skattefri godtgørelse med standardsatserne for rejseudgifter til kost m.v. i de første 12 måneder på et midlertidigt arbejdssted, jf. ligningslovens § 9 A, stk. 5, 2. pkt. De 12 måneder regnes fra den første dag lønmodtageren i henhold til ligningslovens § 9 A er på tjenesterejse til det midlertidige arbejdssted.

Når de 12 måneder er gået, kan arbejdsgiveren ikke længere udbetale godtgørelse med standardsatsen for kost og småfornödenheder skattefrit, men kan i stedet uden skattemæssige konsekvenser for lønmodtageren dække udgiften til kost og småfornödenheder efter regning eller stille fri kost til rådighed.

En ny 12-måneders periode påbegyndes dog, når lønmodtageren har arbejdet i en sammenhængende

periode på mindst 40 arbejdsdage på et andet arbejdssted, før lønmodtageren vender tilbage for igen at arbejde på det tidligere midlertidige arbejdssted, jf. ligningslovens § 9 A, stk. 6.

4. Lovforslaget

4.1. Skattefri bagatelgrænse for personalegoder

Lovforslaget går ud på at indføre en skattefri bagatelgrænse for personalegoder, hvorefter en ansat ikke bliver beskattet af modtagne personalegoder, hvis den samlede værdi af goderne ikke overstiger 1.000 kr. pr. år. Hvis den beløbsmæssige grænse overskrides, beskattes den ansatte af hele beløbet, ikke kun af det overskydende beløb.

Den omfattede personkreds svarer til den gældende personkreds i ligningslovens § 16, stk. 1. Det vil sige personer, der får goderne som led i et ansættelsesforhold, personer, der modtager goder som led i en aftale om ydelse af personligt arbejde i øvrigt, samt personer, der er valgt til medlem af eller medhjælp for bestyrelser, udvalg, kommissioner, råd, nævn eller andre kollektive organer, herunder Folketinget, regionsråd og kommunalbestyrelser.

Skattefriheden forudsætter, at der er tale om personalegoder, det vil sige vederlag i form af formuegoder af pengeværdi, sparet privatforbrug eller værdien af helt eller delvis vederlagsfri benyttelse af andres formuegoder. Kontante beløb fra arbejdsgiveren er ikke omfattet af den foreslåede skattefrie bagatelgrænse. Giver arbejdsgiveren i stedet en ansat et kontant beløb, vil beløbet derfor fortsat som udgangspunkt være skattepligtigt, medmindre det er skattefritaget ved en særlig hjemmel.

Gavekort, der kan konverteres til kontanter eller ikke angår et eller flere af arbejdsgiveren udvalgte naturalier, vil heller ikke være omfattet af den foreslåede skattefrie bagatelgrænse. Disse former for gavekort anses efter gældende praksis for skattefri julegaver for at kunne ligestilles med kontanter og er derfor ikke omfattet af skattefritagelsen. Sndringen mellem kontanter og naturalier, som udtrykt i praksis vedrørende skattefri julegaver, er derfor stadig relevant.

Som eksempel på goder, som kan være omfattet af den foreslåede skattefrie bagatelgrænse, kan nævnes mindre gaver og påskønnelser i form af blomster, vin og chokolade, arbejdsgiverens betaling af en ansats deltagelsesgebyr til et motionsløb, adgang til svømmehal, årskort til en zoologisk have, museum og fribillet til en sportsbegivenhed. For de to sidstnævnte goder – årskort og fribillet, er det en forudsætning, at de pågældende goder ikke er omfattet af den foreslåede skattefritagelse for fribilletter. Det kan eksempelvis være tilfældet, hvis arbejdsgiveren ikke er sponsor for det arrangement, årskortet eller fribilletten giver adgang til.

Julegaver – det vil sige årlige gaver i form af naturalier i anledning af jul eller nytår - fra arbejdsgiveren bliver medregnet i den foreslåede skattefrie beløbsgrænse på 1.000 kr. Arbejdsgiveren kan således selv vælge, om vedkommende vil give en stor julegave til en værdi på 1.000 kr. eller en mindre julegave, som giver plads til andre personalegoder til medarbejderen i løbet af året inden for den beløbsmæssige grænse på 1.000 kr. Den gældende praksis for skattefri jule- og nytårsgaver til ansatte vil dermed blive omfattet af den foreslåede skattefrie bagatelgrænse.

Samtidig foreslås det, at julegaver i form af naturalier med en samlet værdi på maksimum 700 kr. ikke bliver skattepligtig uanset, om den ansatte har modtaget goder og julegaver til en værdi over 1.000 kr. Det betyder, at de andre smågoder bliver skattepligtige med det fulde beløb, mens julegaven til en værdi af maksimum 700 kr. ikke beskattes. Dette illustreres bedst med et eksempel: Hvis en ansat har fået smågoder til en værdi af 600 kr. og en julegave til en værdi af 600 kr., er beløbsgrænsen på 1.000 kr. overskredet – men den ansatte beskattes »kun« af smågoderne til en værdi af 600 kr. – julegaven forbliver skattefri.

Derimod vil gaver ved særlige lejligheder ikke blive medregnet i den foreslåede skattefrie bagatelgrænse. Eksempelvis gaver i forbindelse med private mærkedage såsom bryllup eller runde fødselsdage.

Et personalegode kan ikke både være omfattet af den foreslåede skattefrie bagatelgrænse og den allerede gældende bagatelgrænse, hvorefter goder, som ydes af arbejdsgiveren overvejende til brug for arbejdet, er skattefri, hvis den samlede værdi af goderne ikke overstiger 5.500 kr. (2010-niveau). Den foreslåede skattefrie bagatelgrænse adskiller sig – ud over størrelsen af det skattefri grundbeløb – herfra ved, at det ikke er en betingelse, at godet i overvejende grad er til brug for arbejdet. Det afgørende for, om et personalegode hører under den foreslåede skattefrie bagatelgrænse eller den gældende bagatelgrænse, er således, om personalegodet er ydet overvejende til brug for arbejdet eller ej.

Ligesom for den gældende bagatelgrænse for særligt arbejdsrelaterede goder foreslås det, at den foreslåede skattefrie bagatelgrænse heller ikke finder anvendelse på visse nærmere opregnede personalegoder. Det betyder, at disse goder beskattes, uanset at værdien af goderne kan ligge under 1.000 kr., og at værdien af disse goder ikke medregnes ved beregningen af, om beløbsgrænsen er overskredet. Det drejer sig typisk om goder, som værdiansættes efter en særlig regel eksempelvis fri bil, fri sommerbolig, fri lystbåd og multimedier. Men også andre særlige personalegoder eksempelvis personalelån og radio- og tv-licens.

Den foreslåede skattefrie bagatelgrænse omfatter ikke goder, som i forvejen er skattefritaget eller almindelig skattefri personalepleje på arbejdspladsen såsom kaffe-, frugt-, kantine- og kunstordninger samt anden skattefri personalepleje såsom sædvanlige julefrokoster og firmaudflugter.

Tilsvarende omfatter den foreslåede skattefrie bagatelgrænse ikke personalegoder, der er skattefritaget ved særlige bestemmelser. Eksempelvis arbejdsgiverbetalt sundhedsforsikring efter ligningslovens § 30, parkeringsplads, der er stillet til rådighed af hensyn til arbejdet efter ligningslovens § 16, stk. 10 eller de ved dette lovforslag foreslåede skattefritagelser for fribilletter modtaget i et ansættelsesforhold og fri kost ved pædagogisk spisetræning.

Ligesom for den gældende bagatelgrænse for særligt arbejdsrelaterede goder gælder den beløbsmæssige grænse for en eller flere arbejdsgivere. Det betyder, at har en ansat flere arbejdsgivere, kan den ansatte alt i alt højst få goder til en samlet værdi af 1.000 kr. pr. år fra disse arbejdsgivere. For julegaver gælder der dog noget særligt. Værdien af alle goder og julegaver medregnes i vurderingen af, hvorvidt den beløbsmæssige grænse på 1.000 kr. er overskredet. Men selvom værdien af julegaverne medregnes, vil julegaverne dog ikke blive beskattet, hvis værdien af julegaver fra den enkelte arbejdsgiver ikke overstiger 700 kr. Dette svarer til den hidtidige gældende skattefrie beløbsmæssige grænse for julegaver.

Værdiansættelsen af goderne omfattet af den foreslåede skattefrie bagatelgrænse sker som hidtil efter hovedreglen i ligningslovens § 16. Udgangspunktet for værdiansættelsen af goderne er således markedsværdien. Det vil sige den værdi, som det må antages at koste den ansatte at erhverve godet i almindelig fri handel. For goder, som arbejdsgiveren udbyder til salg som led i sin virksomhed, er den skattepligtige værdi arbejdsgiverens kostpris.

Indberetningsreglerne for arbejdsgiveren vil også blive ændret i relation til den foreslåede skattefrie bagatelgrænse. Arbejdsgiveren vil således ikke have indberetningspligt i relation til goder, der ikke overstiger et beløb svarende til den foreslåede skattefrie bagatelgrænse på 1.000 kr. – heller ikke, hvis flere goder samlet set overstiger beløbsgrænsen. Det betyder, at arbejdsgiveren ikke behøver at holde styr på, hvor meget den enkelte medarbejder har modtaget af bagatelagtige personalegoder. Arbejdsgiveren vil nu kun have indberetningspligt for personalegoder omfattet af den foreslåede bagatelgrænse-regel, hvis værdien af det enkelte gode overstiger 1.000 kr.

Reglerne om den ansattes selvangivelsespligt foreslås ikke ændret, men i praksis betyder ændringen af reglerne om arbejdsgiverens indberetningspligt, at SKAT ikke får indberetninger om personalegoder omfattet af den foreslåede nye bagatelgrænse, når det enkelte godes værdi er under 1.000 kr., men 1.000 kr.'s-grænsen er overskredet med hensyn til godernes samlede værdi. Den ansatte må derfor selvangive værdien af personalegoderne i denne situation. Dette vil første gang få betydning for selvangivelsen for

2011, hvor selvangivelsesfristen som udgangspunkt er den 1. maj 2012. For nogle lønmodtagere (bl.a. ægtefæller til selvstændigt erhvervsdrivende) er fristen dog den 1. juli 2012.

Ændringerne af arbejdsgivernes indberetningspligt sker ved en ændring af bekendtgørelse nr. 227 af 16. marts 2011 om indberetningspligter m.v. efter skattekontrolløven.

4.2. Skattefritagelse af fri kost ved pædagogisk træning

Lovforslaget går ud på at skattefritage ansatte, der får fri kost, hvis pædagogisk spisetræning indgår som en del af den ansattes arbejde.

At pædagogisk spisetræning er en del af den ansattes arbejde, vil sige, at den ansatte som en naturlig del af sit arbejde har til opgave at agere som rollemodel i spisesituationer med personer, der har behov for at opleve og lære basale spisevaner - typisk børn eller personer med fysisk eller psykisk nedsat funktionsevne. Det er en forudsætning, at de ansatte spiser sammen med og får samme mad som de personer, den ansatte spisetræner med.

De typer af ansatte, som lovforslaget typisk omfatter, er pædagoger og pædagogmedhjælpere ansat i vuggestuer eller børnehaver, plejehjemspersonale og ansatte, der arbejder på institutioner for personer med psykisk og/eller fysisk nedsat funktionsevne.

Det er en forudsætning, at den ansatte spiser sammen med de personer, som den ansatte spisetræner med. Hvis den ansatte får fri kost, men vælger at spise for sig selv eksempelvis i et lokale forbeholdt personalet, er den ansatte ikke omfattet af skattefritagelsesbestemmelsen.

Tilsvarende er det en betingelse, at den ansatte får samme mad som de personer, den ansatte spisetræner med. Bliver der serveret anden mad for den ansatte i forhold til det, der serveres for de personer, der spisetrænes med, gælder skattefriheden således ikke. Dette udelukker ikke, at den ansatte eksempelvis undlader at spise eksempelvis kød, hvis vedkommende er vegetar. Det afgørende er, at den mad, som serveres for de personer, der spisetrænes med, også serveres for den ansatte.

4.3. Skattefritagelse for fribilletter modtaget i et ansættelsesforhold.

Det foreslås, at skattefritage fribilletter til et sportsligt eller et kulturelt arrangement til ansatte til privat benyttelse. Det er en forudsætning, at de ansatte får fribilletterne af deres arbejdsgiver, som samtidig er sponsor af det sportslige eller kulturelle arrangement.

Ved en fribillet forstås en billet eller en form for bevis, der uden eller mod delvis betaling giver adgang til et sportsligt eller kulturelt arrangement. Fribilletten omfatter kun adgangen til deltagelse i eller overværelse af arrangementet, men ikke eventuelle transport- eller rejseudgifter til arrangementet. Omfatter fribilletten, at der som led i et sådan arrangement serveres mad og/eller drikke under arrangementet, vil bispisningen inkl. drikkevarer ikke skulle beskattes særskilt, men anses for omfattet af den foreslåede skattefrihed for fribilletter.

Det er en betingelse, at en sådan fribillet modtages som led i et ansættelsesforhold. En person, der modtager en sådan fribillet uden for et egentlig ansættelsesforhold (en honorarmodtager), medlemmer af bestyrelser, udvalg, kommissioner, råd, nævn eller andre kollektive organer, herunder Folketinget, regionsråd og kommunalbestyrelser, er ikke omfattet af skattefritagelsen.

Skattefriheden for fribilletter omfatter også de tilfælde, hvor sponsorvirksomheder får sæson- eller årskort til eksempelvis fodboldklubber eller teatre i stedet for et antal enkeltbilletter. Årskortet eller sæsonkortet svarer i realiteten til et antal fribilletter, og det giver ikke mening at kræve, at fribilletterne gives i en bestemt form. Dette er i tråd med, at der ikke er fastsat en maksimumgrænse for, hvor mange fribilletter en ansat kan modtage skattefrit pr. arrangement eller hvor mange fribilletter den ansatte kan modtage skattefrit på et år.

Fribilletten skal være tildelt af en arbejdsgiver, som har indgået en sponsorkontrakt med den sportslige

eller kulturelle institution eller virksomhed, og som modydelse for den økonomiske støtte modtager reklameydelse og tillægsydelse i form af fribilletter.

Det er også en forudsætning, at fribilletterne ikke udgør hovedydelsen i sponsorkontrakten mellem arbejdsgiveren/sponsorvirksomheden og den sportslige eller kulturelle institution eller virksomhed. Hovedydelsen forudsættes således at udgøre reklameydelse – eksempelvis i form af at virksomheden får sit navn og/eller logo på bannerreklame, hjemmesider, programmer m.v.

Kravet om, at fribilletterne indgår som en tillægsydelse til arbejdsgiverens sponsorkontrakt med den sportslige eller kulturelle institution eller virksomhed, er et værn mod, at arbejdsgiveren blot indgår sponsorkontrakter for at opnå skattefrie goder til sine ansatte. Ved udformningen af reglen er der således lagt vægt på, at fribilletter er af underordnet værdi i forhold til hovedydelsens værdi.

Værdien af fribilletter til ansatte, som opfylder disse betingelser, medregnes således ikke i den foreslåede skattefrie bagatelgrænse for personalegoder.

4.4. Fradrag for færøske og grønlandske studerende i Danmark

Det foreslås, at studerende fra andre dele af rigsfællesskabet får adgang til et særligt rigsfællesskabsfradrag, således at vilkårene for færøske og grønlandske studerende i Danmark overordnet set ikke ændres, selvom det generelle fradrag til udenlandske gæstestuderende fra visse lande – ofte populært kaldet »Færø-fradraget« – nu er blevet reduceret.

Færøske og grønlandske studerende, som fremover kommer til Danmark, vil som andre udenlandske gæstestuderende, der opfylder betingelserne, have adgang til et fradrag svarende til personfradraget. Derudover vil færøske og grønlandske studerende – som en særlig støtteforanstaltning til studerende fra andre dele af rigsfællesskabet – efter lovforslaget på visse betingelser få et ligningsmæssigt fradrag på 36.000 kr.

Betingelsen for at få det særlige rigsfællesskabsfradrag er først og fremmest, at den studerende i medfør af Danmarks dobbeltbeskatningsaftaler med Færøerne eller Grønland er berettiget til det særlige fradrag for gæstestuderende (»Færø-fradraget«). Det nye fradrag vil kun skulle gives i den periode, hvor betingelserne for at få det generelle fradrag for gæstestuderende er opfyldt. Er betingelserne kun gældende i en del af et indkomstår, gives fradraget forholdsmæssigt.

Dernæst er det nye fradrag underlagt samme begrænsninger som fradraget til gæstestuderende i medfør af dobbeltbeskatningsaftalerne. Dette indebærer i praksis, at fradraget kun gives i lønindkomst. Fradraget gives ikke i uddannelsesstøtte eller anden skattepligtig indkomst, som ikke er lønindkomst.

Endelig gives det nye fradrag som et tillæg til det eksisterende fradrag til gæstestuderende. Dette skal forstås sådan, at fradraget til gæstestuderende skal udnyttes først. Dette skyldes, at dette fradrag reduceres med f. eks. skattefri rejsegodtgørelse.

4.5. Nedslag for negativ nettokapitalindkomst for ægtefæller

Det er hensigten, at modregningen af et eventuelt uudnyttet nedslag for negativ nettokapitalindkomst hos en ægtefælle skal følge samme systematik for modregning hos den anden ægtefælle, som gælder for modregning af en eventuelt uudnyttet skatteværdi af personfradraget efter § 9 i personskatteloven.

I forbindelse med indførelsen af den midlertidige udligningsskat af store pensionsudbetalinger fra og med indkomståret 2011 blev henvisningen til denne skat efter § 7 a imidlertid ikke indsat i modregningsrækkefølgen i § 11, stk. 1.

Det foreslås derfor, at modregningen af nedslaget i indkomstskatterne også skal ske i udligningsskatten. Der foreslås en tilsvarende præcisering af modregningsrækkefølgen for nedslag i skatten i henhold til § 26, der omhandler compensation til personer med store fradrag i forhold til indkomsten.

Som det endvidere fremgår af beskrivelsen af gældende ret ovenfor, mangler der en mekanisme, der

sikrer, at der kan ske overførsel mellem ægtefæller af den del af 50.000 kr.'s-beløbet, som den ene ægtefælle ikke kan få nedslag for, hvis denne har negativ nettokapitalindkomst, der ikke overstiger 50.000 kr.

Der foreslås derfor indsat en bestemmelse i § 11, stk. 3, om, at hvis en gift persons negative nettokapitalindkomst er mindre end 50.000 kr., forhøjes den anden ægtefælles 50.000 kr.'s beløbsgrænse med forskelsbeløbet mellem den negative nettokapitalindkomst og de 50.000 kr.

Herved sikres det, som det hele tiden har været forudsat skulle gælde, at den skattemæssige fradragsværdi af renteudgifter på op til 100.000 kr. for ægtepar fastholdes på det nugældende niveau.

En tilsvarende overførselsbestemmelse sikrer efter gældende ret, at en eventuel uudnyttet del af 40.000 kr.'s bundfradraget i positiv nettokapitalindkomst ved beregning af topskat kan overføres til den anden ægtefælle, jf. personskattelovens § 7.

Forslaget får virkning fra og med indkomståret 2012, hvor den gradvise reduktion af fradragenes værdi starter.

4.6. Skattefritagelse af støtte til nedrivning af faldefærdige bygninger m.v. i udkantskommuner

Det foreslås at udvide bestemmelsen i ligningslovens § 7 F, stk. 1, nr. 2, således at tilskud omfattet af § 98, stk. 2, i lov om byfornyelse og udvikling af byer fremover ikke skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Anvendelsen af § 98, stk. 2, i lov om byfornyelse og udvikling af byer er blevet aktualiseret af fastsættelsen af en statslig pulje (2010: 150 mio. kr. og 2011: 100 mio. kr.) til kommunerne til opprioritering af det fysiske miljø i udkantsområderne – den såkaldte »Indsatspulje«.

Socialministeriet har oplyst, at kommunerne i 2010 ikke har udbetalt tilskud til borgere. Borgerne afstår fra at modtage kommunernes tilbud om at betale udgiften til fjernelse af skrot og affald og nedrivning af udtjente avls- og driftsbygninger, fordi der skal betales indkomstskat. Kommunernes tilskud dækker alene borgerens faktiske omkostninger. Beskatningen af tilskuddet medfører derfor, at den enkelte borger, der modtager tilskuddet, ikke får fuld dækning for de afholdte udgifter. Med forslaget forbedres således kommunernes muligheder for at anvende den såkaldte »Indsatspulje«.

4.7. Skattefritagelse af statslig godtgørelse til nyrepatienter med nefrogen systemisk fibrose (NSF)

Det foreslås at udvide bestemmelsen i ligningslovens § 7, stk. 1, nr. 18, således, at statslig godtgørelse til nyrepatienter med nefrogen systemisk fibrose (NSF) ikke skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, når godtgørelsen ydes i sammenhæng med, at patienterne har fået konstateret følgesygdommen NSF efter MR-skanning i det danske sundhedsvæsen med et gadoliniumholdigt kontrastmiddel.

Den statslige godtgørelse vil blive udbetalt til de nyrepatienter, der har fået erstatning fra Patientforeningen, idet der hermed foreligger en anerkendelse af NSF-skaden. Godtgørelse vil herudover kunne blive udbetalt til andre NSF-patienter, herunder patienter, hvis erstatningssag ikke kan behandles af Patientforsikringen på grund af forældelse. Desuden vil der fra puljen blive udbetalt et tilskud til Nyreforeningen til brug for foreningens individuelle rådgivning og hjælp til NSF-patienter.

I alt forventes denne statslige godtgørelse udbetalt til omkring 35 NSF-patienter. Udbetalingerne vil kun ske til patienter i live, da formålet med støtten er at yde kompensation for den helbredsskade, som kontrastmidlet har påført dem.

Patientforsikringen har hidtil anerkendt erstatning til 46 NSF-patienter. Heraf er de 16 døde. Der er stadig enkelte anmeldelser under behandling hos Patientforsikringen eller i ankeinstansen Lægemiddel-skadeankenævnet.

Det er hensigten med godtgørelsen, at den skal udbetales til patienterne, uden at de skal beskattes af

den. Imidlertid vil godtgørelsen efter gældende regler være skattepligtig indkomst for modtagerne. Forslaget vil sikre, at NSF-patienterne ikke skal beskattes af godtgørelsen.

4.8. Godtgørelse af kost og småforbrødenheder med standardtakst på enkeltstående kortvarige tjenesterejser

Det foreslås, at tidsbegrænsningen på 12 måneder i ligningslovens § 9 A, stk. 5, 2. pkt., ikke skal finde anvendelse på en arbejdsgivers udbetaling af godtgørelse med standardsatsen til dækning af udgifter til kost og småforbrødenheder i de tilfælde, hvor en arbejdsgiver udsender en lønmodtager på enkeltstående og kortvarige tjenesterejser til samme midlertidige arbejdssted.

Tidsbegrænsningen er indført ud fra et »indretningssynspunkt«, idet der efter en vis periode på et midlertidigt arbejdssted opnås kendskab til indkøbs- og besparelsesmuligheder og derfor ikke længere er merudgifter til kost.

Godtgørelse med standardsats til dækning af udgifter til kost og småforbrødenheder kan, ud fra dette indretningssynspunkt, derfor kun udbetales skattefrit i de første 12 måneder.

De 12 måneder regnes fra den første dag, hvor lønmodtageren er på rejse til arbejdsstedet og opfylder betingelserne for at være på rejse i henhold til ligningslovens § 9 A. En ny 12-måneders periode påbegyndes, jf. ligningslovens § 9 A, stk. 6, dog, når lønmodtageren har arbejdet i en sammenhængende periode på mindst 40 arbejdsdage på et andet arbejdssted, før lønmodtageren vender tilbage for igen at arbejde på det tidligere midlertidige arbejdssted.

En lønmodtager, der en til to gange om måneden sendes på tjensterejse af et par dages varighed til det samme midlertidige arbejdssted, fx. et datterselskab i udlandet, vil således efter 12 måneder, regnet fra den første gang lønmodtageren var på tjensterejse til datterselskabet jf. ligningslovens § 9 A, ikke længere kunne få godtgjort udgifterne til kost og småforbrødenheder med standardsatsen skattefrit. Samme regel gælder for den lønmodtager, der udstationeres i en sammenhængende periode på mere end 12 måneder til det samme datterselskab.

Der er imidlertid forskel på de to situationer, idet den lønmodtager, der af sin arbejdsgiver udsendes på enkeltstående kortvarige tjensterejser, ikke har mulighed for at opnå kendskab til indkøbs- og besparelsesmuligheder i lokalområdet og derfor ikke kan undgå merudgifter til kost og småforbrødenheder.

Problematikken er blevet yderligere aktualiseret som følge af Forårspakke 2.0, jf. lov nr. 519 af 12. juni 2009, hvor betingelsen for at påbegynde en ny 12 måneders periode blev skærpet. Hvor der tidligere »kun« var krav om, at der skulle være arbejdet i en sammenhængende periode på mindst 20 arbejdsdage på et andet arbejdssted for at påbegynde en ny 12-måneders periode, er det nu et krav, at der skal være arbejdet på et andet arbejdssted i en sammenhængende periode på mindst 40 arbejdsdage.

Eksempel: A er ansat i en større koncern og har regelmæssigt siden 1. januar 2010 været til møder i et datterselskab i udlandet en gang om måneden af et par dages varighed. Der går således aldrig 40 arbejdsdage mellem møderne. Fra den 1. januar 2011 kan A som følge af 12-måneders begrænsningen ikke længere skattefrit få udbetalt godtgørelse med standardsatsen på rejser til datterselskabet.

Det har aldrig været hensigten med 12-måneders begrænsningen, at den skulle ramme sådanne enkeltstående kortvarige tjensterejser. Det foreslås derfor, at disse undtages fra 12-måneders begrænsningen i ligningslovens § 9 A, stk. 5, 2. pkt., i de tilfælde, hvor arbejdsgiveren godtgør lønmodtagerens udgifter til kost og småforbrødenheder med standardsatsen.

Efter forslaget gælder 12-måneders reglen uændret for selvvalgte rejser - det vil sige rejser, hvor lønmodtageren ikke er udsendt af arbejdsgiveren, men er ansat direkte på det midlertidige arbejdssted.

5. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

En indførelse af en bagatelgrænse for visse personalegoder på 1.000 kr. og skattefritagelse for visse

sponsorbilletter kombineret med en ændring af indberetningspligten skønnes med stor usikkerhed at medføre et umiddelbart provenutab på ca. 90 mio. kr. årligt, mens det særlige fradrag til studerende fra andre dele af rigsfællesskabet skønnes at indebære et årligt provenutab i størrelsesordenen 5 mio. kr. Af det samlede provenutab skønnes den kommunale andel at udgøre ca. 50 mio. kr. For finansåret 2011 skønnes lovforslaget at medføre et provenutab på ca. 15 mio. kr.

De øvrige ændringer i lovforslaget skønnes ikke at have provenumæssige konsekvenser.

Det samlede provenutab har karakter af en skatteudgift. Hertil kommer, at skattefritagelsen for støtte til nedrivning af faldefærdige bygninger m.v. i udkantskommuner, der ikke er forbundet med et egentligt provenutab, medfører en skatteudgift på ca. 135 mio. kr. i 2011, jf. afsnit 5.6.

5.1. Skattefri bagatelgrænse på 1.000 kr. for personalegoder

Efter gældende praksis er der i dag en bagatelgrænse på 700 kr. for, hvornår julegaver fra arbejdsgiveren anses for skattepligtige for modtageren. Overstiger julegavens værdi 700 kr., er hele gaven skattepligtig for modtageren. Med lovforslaget indføres en generel bagatelgrænse på 1.000 kr. for visse personalegoder. Denne bagatelgrænse omfatter også julegaver.

Der foreligger ingen statistiske oplysninger, der kan danne grundlag for et underbygget provenuskøn for indførelsen af den foreslåede bagatelgrænse. Provenuskønnene er derfor behæftet med stor usikkerhed.

En indførelse af en bagatelgrænse på 1.000 kr. skønnes at medføre et umiddelbart provenutab på ca. 70 mio. kr. årligt. Det er herved antaget, at cirka halvdelen af alle privatansatte lønmodtagere – udover en julegave på 700 kr. - i gennemsnit vil modtage goder for ca. 175 kr. om året, eller at ca. 500.000 personer får skattefrihed for 300 kr. om året.

Herudover foreslås indberetningspligten ændret, således at det er lønmodtageren, som skal selvangive alle modtagne personalegoder under en værdi på 1.000 kr., hvis den samlede værdi overstiger beløbsgrænsen. Dette skønnes at kunne føre til en vis underdeklaration. Til gengæld vil en fastholdelse af arbejdsgivers indberetningspligt for enkeltstående gaver til en værdi over 1.000 kr. betyde, at store enkeltstående underdeklarationer begrænses.

Med betydelig usikkerhed skønnes det, at lønmodtagernes selvangivelse af værdien af »smågaver«, når det samlede beløb overstiger 1.000 kr., vil medføre et provenutab som følge af underdeklaration i størrelsesordenen 10 mio. kr. årligt.

5.2. Skattefritagelse af fri kost ved pædagogisk træning

Forslaget om at skattefritage pædagoger m.fl. for deltagelse i måltider skønnes kun at have meget begrænsede provenumæssige konsekvenser. Denne type måltider er efter gældende regler i overvejende grad ikke skattepligtig for pædagogerne. Typisk drejer det sig om, at de spiser den overskydende mad eller har en tjenstlig forpligtelse som rollemodeller til at spise et måltid med børnene eller personer med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

5.3. Skattefritagelse for fribilletter modtaget i et ansættelsesforhold.

Det findes ingen præcise oplysninger om omfanget af sponsorbilletter. Antages omfanget af skattepligtige fribilletter at udgøre knap 400.000 billetter om året, svarende til knap 5 pct. af solgte billetter til kulturelle arrangementer, kan det med stor usikkerhed skønnes, at provenutabet ved den foreslåede fulde skattefritagelse isoleret set vil udgøre ca. 10 mio. kr. årligt. Der er ved skønnet taget hensyn til, at en betragtelig del af sponsorbilletterne vil blive omfattet af den foreslåede generelle bagatelgrænse på 1.000 kr.

5.4. Fradrag for færøske og grønlandske studerende i Danmark

Det skønnes, at fradraget anvendes af ca. 1.500-2.000 personer (omregnet til helårspersoner), hvoraf

ca. 200-300 personer kommer fra Færøerne og Grønland. Den foreslåede retablering af fradraget til det tidligere niveau alene gældende for færinger og grønlandere skønnes at medføre et årligt provenutab på knap 5 mio. kr.

5.5. Nedslag for negativ nettokapitalindkomst for ægtefæller

De økonomiske konsekvenser af nedslag i skatten for negativ nettokapitalindkomst i personskatteovens § 11 blev medregnet i de provenumæssige konsekvenser af *Forårspakke 2.0*, jf. lovforslag nr. L 195 (2008/2009). Nærværende lovforslag tilpasser reglerne efter den forudsatte metode og har derfor ingen økonomiske konsekvenser for det offentlige i forhold til de tidligere skøn.

5.6. Skattefritagelse af støtte til nedrivning af faldefærdige bygninger m.v. i udkantskommuner

Der er ikke i perioden fra lovens ikrafttræden i 2004 og frem til 2010 blevet ydet støtte efter regler i § 98, stk. 2, i lov om byfornyelse og udvikling af byer. Det skyldes, at private ejere ikke ønsker at modtage tilskud som følge af skattepligten, da de herved ikke får dækket deres omkostninger ved nedrivningen. Dermed indebærer udvidelsen af skattefritagelsen ikke et egentligt provenutab.

Skattefritagelsen indebærer en skatteudgift. Den samlede pulje til nedrivning udgør ca. 340 mio. kr. i 2011. Med en skatteprocent på 40 kan skatteudgiften opgøres til ca. 135 mio. kr. i 2011.

5.7. Skattefritagelse af statslig godtgørelse til nyrepatienter med nefrogen systemisk fibrose (NSF)

Skattefritagelsen af statslig godtgørelse til NSF-patienter har ingen provenumæssige konsekvenser, da ydelsen er udmålt og tildelt under forudsætning om skattefrihed.

Skattefritagelsen har dog karakter af en skatteudgift, som for 15 mio. kr. udgør ca. 6 mio. kr.

5.8. Godtgørelse af kost og småforbrødenheder med standardtakst på enkeltstående kortvarige tjenesterejser

Den foreslåede præcisering af reglerne om skattefri godtgørelse eliminerer en utilsigtet virkning af regeljusteringen, der gennemførtes i forbindelse med *Forårspakke 2.0*. Præciseringen medfører, at der gives afkald på et utilsigtet merprovenu, der skønnes at være begrænset.

6. Administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vil medføre en engangsomkostning på 3,0 mio. kr. til tilretning af personskattesystemerne. Tilretningen af SKATs systemer vil medføre en øget årlig driftsudgift på 200.000 kr.

7. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

De foreslåede skattefritagelser for mindre personalegoder samt for fribilletter vurderes at få gunstige økonomiske effekter for erhvervslivet, herunder professionelle sports- og kulturelle virksomheder. Der foreligger dog ingen holdepunkter for at kvantificere disse positive effekter nærmere.

8. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Med lovforslaget nedsættes de administrative byrder for erhvervslivet. Virksomhederne får således mulighed for at give mindre gaver og påskønnelser i begrænset omfang uden at være forpligtet til at holde individuelt regnskab for hver enkelt medarbejder.

9. Administrative konsekvenser for borgerne

Den foreslåede ændring af indberetningspligten betyder, at borgerne fremover skal selvangive modtagne personalegoder, hvis den samlede værdi heraf overstiger 1.000 kr. Det betyder en mindre forøgelse af de administrative byrder for de omfattede borgere.

10. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget skønnes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

11. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

12. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Akademikernes Centralorganisation, Advokatrådet, AErådet, ATP, Business Danmark, Cepos – Center for Politiske Studier, Cevea, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Erhverv, Dansk Iværksætterforening, Dansk Journalistforbund, Dansk Landbrugsrådgivning, Dansk Told & Skatteforbund, Danske Advokater, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, Den Danske Skatteborgerforening, DI, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen - Center for Kvalitet i Erhvervsregulering, FOA, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen af Registrerede Revisorer, Foreningen Danske Revisorer, Forvaltningshøjskolen, HK-kommunal, HK-Privat, Håndværksrådet, Kommunernes Landsforening, Landsorganisationen i Danmark, Ledernes Hovedorganisation, Danske Regioner, Retssikkerhedschef Margrethe Noergaard, Retssikkerhedssekretariatet, Skatterevisorforeningen, BUPL, Dansk Lærerforening, Danmarks Idrætsforbund, Dansk Boldspil-Union, Andelsboligernes Fællesrepræsentation, Akademisk Arkitektforening, BAT-Kartellet, Boligselskabernes Landsforening, BOSAM, Byggeskadefonden vedr. Bygningsfornyelse, BYG Byggeriets Arbejdsgivere, Byfornyelseskonsulenterne A/S, By og Bolig, Byggesocietetets Byfornyelsesudvalg, BID Bygherreforeningen i Danmark, Byggeskadefonden, Byggesocietetet, Danmarks Lejerforening, Danske Arkitektvirksomheder, Ejendomsforeningen Danmark, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Grundejernes Investeringsfond, I. C. Byfornyelse, Jyske Grundejerforeninger, Kuben Byfornyelse Danmark A/S, Landdistrikternes Fællesråd Landsbyggefonden, Lejernes Landsorganisation i Danmark, Realkreditrådet, SBS Rådgivning A/S, Statens Byggeforskningsinstitut, Søren Garde Rådgivning.

13. Sammenfattende skema

Samlet vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/ mindre udgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for det offentlige	Ingen	Samlet set skønnes lovforslaget med stor usikkerhed at medføre et umiddelbart provenutab på ca. 95 mio. kr. årligt. Heraf skønnes den kommunale andel at udgøre ca. 50 mio. kr. For finansåret 2011 skønnes lovforslaget at medføre et provenutab på ca. 15 mio. kr.
Administrative konsekvenser for det offentlige	Ingen	Lovforslaget vil medføre en engangsomkostning på 3,0 mio. kr. til tilretning af personskattesystemerne. Tilretningen af SKATs systemer

		vil medføre en øget årlig driftsudgift på 200.000 kr.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Positive konsekvenser, der ikke kan kvantificeres nærmere.	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Med lovforslaget nedsættes de administrative byrder for erhvervslivet. Virksomhederne får således mulighed for give mindre goder i begrænset omfang uden at være forpligtet til at holde individuelt regnskab for hver enkelt medarbejder.	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Lovforslaget indebærer, at borgerne fremover skal selv-angive modtagne personalegoder over en samlet værdi af 1.000 kr. Det betyder en mindre forøgelse af de administrative byrder for de omfattede borgere.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det foreslås, at udvide bestemmelsen i ligningslovens § 7, stk. 1, nr. 18 således, at statslig godtgørelse til nyrepatienter med nefrogen systemisk fibrose (NSF) ikke skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, når godtgørelsen ydes i sammenhæng med, at patienterne har fået konstateret følgesygdommen NSF efter MR-skanning i det danske sundhedsvæsen med et gadoliniumholdigt kontrastmiddel.

Godtgørelsen vil efter gældende regler være skattepligtig indkomst for modtagerne. Forslaget vil sikre, at NSF-patienterne ikke skal beskattes af den statslige godtgørelse.

Til nr. 2

Det foreslås at udvide bestemmelsen i ligningslovens § 7 F, nr. 2, således, at tilskud omfattet af § 98, stk. 2, i lov om byfornyelse og udvikling af byer fremover ikke skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Efter § 98, stk. 2, kan kommunalbestyrelser beslutte at yde tilskud til byfornyelsesforanstaltninger, der ikke i øvrigt kan ydes støtte til.

Anvendelsen af § 98, stk. 2, i lov om byfornyelse og udvikling af byer er blevet aktualiseret af fastsættelsen af en statslig pulje (2010: 150 mio. kr. og 2011: 100 mio. kr.) til kommunerne til oppriorite-

ring af det fysiske miljø i udkantsområderne – den såkaldte »Indsatspulje«. Puljen kan anvendes til tre overordnede typer af tiltag:

- 1) Kommunens medvirken ved oprydning af oplagret skrot, udtjente biler og affald m.v. på private grunde.
- 2) Tilskud til den kommunale andel af byfornyelsesindsatsen, jf. byfornyelseslovens kapitel 3, 4, 5, 8 og 9, samt § 98.
- 3) Opkøb af private ejendomme og visse typer af avls- og driftsbygninger med henblik på nedrivning eller renovering.

Anvendelse af puljemidlerne under punkt 1 og delvist punkt 2 sker med hjemmel i byfornyelseslovens § 98, stk. 2, således, at kommunerne yder støtte til de private grundejere efter byfornyelseslovens § 98, stk. 2, og herefter kan få refusion over Indsatspuljen til dækning af 75 pct. (Indsatspuljen 2010) og 70 pct. (Indsatspuljen 2011) af kommunens udgifter til støtte.

Til nr. 3

Det foreslås, at studerende fra andre dele af rigsfællesskabet får adgang til et ligningsmæssigt rigsfællesskabsfradrag på 36.000 kr., således at vilkårene for færøske og grønlandske studerende i Danmark overordnet set ikke ændres som følge af ændringerne af det særlige fradrag til gæstestuderende fra visse lande.

Betingelsen for at få det særlige fradrag er først og fremmest, at den studerende i medfør af Danmarks dobbeltbeskatningssaftaler med Færøerne eller Grønland er berettiget til fradrag for gæstestuderende (ofte populært kaldet »Færø-fradraget«). Det nye fradrag vil kun skulle gives i den periode, hvor betingelserne for at få det generelle fradrag er opfyldt. Er betingelserne kun opfyldt i en del af et indkomstår, gives fradraget forholdsmæssigt.

Dernæst er det nye fradrag underlagt samme begrænsninger som det generelle fradrag for gæstestuderende i medfør af dobbeltbeskatningsoverenskomsterne. Dette indebærer i praksis, at fradraget kun gives i lønindkomst. Fradraget gives ikke i uddannelsesstøtte eller anden skattepligtig indkomst, som ikke er lønindkomst.

Endelig gives det nye fradrag som et tillæg til det eksisterende fradrag. Dette skal forstås sådan, at det generelle fradrag for gæstestuderende skal udnyttes først. Dette skyldes, at dette fradrag reduceres med f. eks. skattefri rejsegodtgørelse.

Det nye fradrag vil komme til at gælde for studerende, der kommer til Danmark fra og med indkomståret 2011. Studerende, som ved påbegyndelsen af indkomståret 2011 allerede var i Danmark, vil være omfattet af de hidtidige bestemmelser for »Færø-fradrag« og hermed kunne få et fradrag på 71.000 kr. årligt, så længe betingelserne for at kunne få fradraget er opfyldt.

Til nr. 4

Det foreslås at 12-måneders begrænsningen i ligningslovens § 9 A, stk. 5, 2. pkt., ikke finder anvendelse i de tilfælde, hvor en arbejdsgiver udsender en lønmodtager på enkeltstående og kortvarige tjenesterejser til samme arbejdssted og godtgør lønmodtagerens udgifter til kost og småforbrødenheder med standardsatsen. Det er en forudsætning, at der er tale om et midlertidigt arbejdssted, jf. ligningslovens § 9 A, stk. 1. Forslaget ændrer ikke på vurderingen af, hvornår der er tale om et midlertidigt arbejdssted.

Undtagelsen fra 12-måneders begrænsningen omfatter alene tjenesterejser, hvor arbejdsgiveren godtgør lønmodtagerens udgifter til kost og småforbrødenheder med standardsatsen. Forslaget giver således ikke mulighed for, at der kan foretages fradrag, i det omfang arbejdsgiveren ikke udbetaler godtgørelse. Forslaget omfatter heller ikke tilfælde, hvor der er tale om selvvalgte rejser.

Ved enkeltstående kortvarige tjenesterejser til samme midlertidige arbejdssted forstås tilfælde, hvor en

lønmodtager en til to gange om måneden sendes på tjenesterejser af kortere varighed til det samme midlertidige arbejdssted. Rejsemønstret indgår således i vurderingen af, om der er tale om enkeltstående kortvarige tjenesterejser.

Med forslaget vil eksempelvis en lønmodtager i en koncern, der en til to gange om måneden sendes på kortvarige tjenesterejser, som nogle gange er af 2 dages varighed, andre gange af 4 dages varighed, til det samme midlertidige arbejdssted - fx. et datterselskab i udlandet, kunne få godtgjort udgifterne til kost og småforbrødenheder med standardsatsen udover 12-måneders perioden skattefrit, i modsætning til den lønmodtager, der udstationeres til samme arbejdssted (datterselskabet) i en længere sammenhængende periode

Kortvarige enkeltstående tjenesterejser til samme midlertidige arbejdssted indgår ikke i optællingen af 40 arbejdsdage i relation til ligningslovens § 9 A, stk. 6. Til gengæld medfører de ikke, at optællingen afbrydes, da de er undtaget fra 12-måneders begrænsningen.

Eksempel 1: En lønmodtager udsendes på enkeltstående kortvarige tjenesterejser til det samme midlertidige arbejdssted i januar, februar og marts. I januar drejer det sig om 2 tjenesterejser af 3 dages varighed, i februar 1 tjenesterejse af 5 dages varighed og i marts 1 tjenesterejse af 2 dages varighed. I april og maj udsendes lønmodtageren på tjenesterejse i en sammenhængende periode på 2 måneder til det samme midlertidige arbejdssted. Herefter er lønmodtageren igen på enkeltstående kortvarige tjenesterejser frem til april og maj måned året efter, hvor lønmodtageren igen udsendes på tjenesterejse i en sammenhængende periode på 2 måneder til det midlertidige arbejdssted.

De enkeltstående kortvarige tjenesterejser vil i dette tilfælde ikke være omfattet af 12-måneders begrænsningen i ligningslovens § 9 A, stk. 5, 2. pkt. De sammenhængende tjenesterejser på 2 måneder vil derimod være omfattet heraf.

Efter ligningslovens § 9 A, stk. 6, påbegyndes imidlertid en ny 12-måneders periode, hvis der har været arbejdet 40 arbejdsdage på et andet arbejdssted før tilbagevenden til det tidligere midlertidige arbejdssted. Da de enkeltstående kortvarige tjenesterejser til samme midlertidige arbejdssted, ikke afbryder optællingen af de 40 arbejdsdage, vil lønmodtageren i eksemplet have arbejdet 40 arbejdsdage på et andet arbejdssted inden tilbagevenden til det tidligere midlertidige arbejdssted i april måned året efter og vil derfor kunne påbegynde en ny 12-måneders periode.

Eksempel 2: En lønmodtager, der har været udstationeret på et midlertidigt arbejdssted i 12 måneder fra 1. januar 2011 til 31. december 2011 og som efterfølgende udsendes til det samme midlertidige arbejdssted på enkeltstående kortvarige tjenesterejser den 10.-11. januar 2012 samt den 11.-13. februar 2012 vil, forudsat der arbejdes alle hverdage og ikke holdes ferie og fridage, i princippet kunne påbegynde en ny udstationering med en ny 12-måneders periode den 2. marts 2012. Når den nye udstationering sker så kort tid efter den tidligere udstationering og lønmodtageren samtidig er på tjenesterejse til det tidligere midlertidige arbejdssted i samme periode, stilles der imidlertid skærpede krav til, at arbejdsgiveren/lønmodtageren sandsynliggør, at der ikke reelt er tale om en sammenhængende udstationering.

Til nr. 5

Der er tale om en præcisering vedrørende opgørelse af indkomstgrundlaget for selvstændigt erhvervsdrivende i forbindelse med beregning af et særligt tillæg til befordringsfradraget for lavere lønnede personer i ligningslovens § 9 C, stk. 4.

For lavere lønnede personer gælder et særligt forhøjet befordringsfradrag, idet der beregnes et tillæg til deres normale befordringsfradrag på yderligere 25 pct. af fradraget, dog højst 6.000 kr. årligt. Tillægget aftrappes for indkomster, der overstiger 248.700 kr. årligt opgjort med udgangspunkt i reglerne i lov om arbejdsmarkedsbidrag. Lov om arbejdsmarkedsbidrag blev nyaffattet ved lov nr. 471 af 12. juni 2009 med virkning for indkomståret 2011. I ligningslovens § 9 C, stk. 4, 20. pkt., skal der i den anledning ske

henvisning til de nyaffattede bestemmelser i arbejdsmarkedsbidragsloven. Ved en fejl fremgår det ikke længere udtrykkeligt af lovbestemmelsen, hvordan indkomstgrundlaget for selvstændige erhvervsdrivende skal opgøres. Derfor foreslås indsat en henvisning til § 4 og § 5 i lov om arbejdsmarkedsbidrag. Med forslaget præciseres, at opgørelsen af indkomstgrundlaget for selvstændigt erhvervsdrivende skal ske med udgangspunkt i lov om arbejdsmarkedsbidrag - på samme måde som det har været tilfældet siden indførelsen af § 9 C, stk. 4 i 1998.

Til nr. 6

Det foreslås at indføre en skattefri bagatelgrænse for personalegoder. Den foreslåede bagatelgrænse går ud på at skattefritage personalegoder inklusiv julegaver til ansatte m.v., når værdien af disse goder ikke overstiger 1.000 kr. pr. år. Den foreslåede bagatelgrænse gælder for en eller flere arbejdsgivere. Det vil sige, at har en ansat flere arbejdsgivere, kan vedkommende maksimalt få personalegoder inkl. julegaver på en samlet værdi op til 1.000 kr. pr. år fra sin eller sine arbejdsgiver(e), uden at det udløser skattepligt for den ansatte.

Den omfattede personkreds svarer til den, der gælder i ligningslovens § 16, stk. 1. Det vil sige en person, der får goderne som led i et ansættelsesforhold, honorarmodtagere og personer, der er valgt til medlem af eller medhjælp for bestyrelser, udvalg, kommissioner, råd, nævn eller andre kollektive organer, herunder Folketinget, regionsråd og kommunalbestyrelser.

Det er yderligere en betingelse for skattefriheden, at der er tale om personalegoder, det vil sige naturalier eller tjenesteydelser. Kontante beløb fra arbejdsgiveren er ikke omfattet af den skattefrie bagatelgrænse. Tilsvarende gælder gavekort, medmindre gavekortet ikke kan konverteres til kontanter eller angår et specifikt naturalie.

Julegaver, herunder nytårsgaver, fra arbejdsgiveren bliver medregnet i den skattefrie beløbsgrænse på 1.000 kr. Det vil sige, at arbejdsgiveren selv kan vælge, om vedkommende vil give en stor julegave til en værdi på 1.000 kr. eller en mindre julegave, som giver plads til andre personalegoder til medarbejderen i løbet af året inden for den beløbsmæssige grænse på 1.000 kr. Gaver ved særlige lejligheder vil ikke blive medregnet i den skattefrie bagatelgrænse. For eksempel gaver i forbindelse med bryllup eller runde fødselsdage.

Den foreslåede skattefrie bagatelgrænse er udformet på samme måde som den allerede gældende bagatelgrænse vedrørende goder, der overvejende er ydet til brug for arbejdet.

Det foreslås således, at en overskridelse af den beløbsmæssige grænse på 1.000 kr. indebærer, at den ansatte beskattes af hele beløbet og ikke kun af det overskydende beløb. Tilsvarende gælder i relation til den allerede gældende bagatelgrænse for goder overvejende ydet af hensyn til arbejdet, hvis beløbsgrænsen på 5.500 kr. (2010-niveau) overskrides.

Det foreslås dog, at julegaver i form af naturalier fra en arbejdsgiver ikke beskattes, hvis værdien af julegaverne ikke overstiger 700 kr. for den enkelte arbejdsgiver. Det vil sige, at værdien af julegaverne tælles med ved afgørelsen af, hvorvidt den beløbsmæssige grænse på 1.000 kr. er overskredet, men at julegaverne kun beskattes, hvis julegaver fra hver enkelt arbejdsgiver har en værdi, der overstiger 700 kr.

Endvidere foreslås det, at visse særligt opregnede personalegoder ikke er omfattet af den foreslåede skattefrie bagatelgrænse. Det drejer sig typisk om goder, som værdiansættes efter en særlig regel eksempelvis fri bil, fri sommerbolig, fri lystbåd, multimedier. Men også andre særlige personalegoder eksempelvis personalelån og radio- og tv-licens. Det betyder, at disse goder beskattes uanset den skattefrie bagatelgrænse på 1.000 kr., og at værdien af disse goder ikke medregnes ved beregningen af, om beløbsgrænsen er overskredet. Tilsvarende gælder i relation til den gældende bagatelgrænse for goder overvejende ydet til brug for arbejdet.

Af rent lovtekniske grunde er der foretaget en nyaffattelse af den gældende ligningslovs § 16, stk. 3. Det

betyder, at en del af bestemmelsen videreføres uændret. Der foreslås således ingen ændringer i den gældende opregning af de ovennævnte goder, som ikke omfattes af den gældende bagatelgrænse.

Tilsvarende gælder for så vidt angår værdiansættelse af skattepligtige personalegoder. Der foreslås ingen ændringer af fastsættelsen af den skattepligtige værdi af personalegoder efter bestemmelsen. Som hidtil er den skattepligtige værdi af personalegoder markedsværdien, medmindre der er fastsat en særlig værdiansættelse i andre bestemmelser. Markedsværdien er som hidtil den værdi, som det må antages at koste den skattepligtige at erhverve godet i almindelig fri handel.

Der foreslås heller ingen ændringer af den såkaldte rabatregel, hvorefter rabat på indkøb af varer og tjenesteydelser, som arbejdsgiveren m.v. udbyder til salg som led i sin virksomhed, kun skal beskattes i det omfang rabatten overstiger avancen hos den pågældende arbejdsgiver m.v.

Endelig foreslås der heller ingen ændringer af den gældende bagatelgrænse, hvorefter goder, som arbejdsgiveren i overvejende grad har ydet af hensyn til den ansattes arbejde, kun beskattes, hvis den samlede værdi af disse goder overstiger 5.500 kr.

Til nr. 7

Vedrørende forslaget om skattefritagelse for fri kost ved pædagogisk træning.

Det foreslås, at værdien af fri kost er skattefri for ansatte, hvor pædagogisk spisetræning er en del af den ansattes arbejde.

Det er således en forudsætning, at den ansatte som led i sit arbejde skal vejlede, lære og træne personer i basale spisevaner. Dette vil typisk være tilfældet for ansatte i vuggestuer, børnehaver, i institutioner for personer med fysisk og psykisk nedsat funktionsevne og på plejehjem.

Det er også kendetegnende for den pædagogiske spisetræning, at de personer, som der spisetrænes med, er personer, som har behov for at lære og opleve basale spisevaner - typisk børn eller personer med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

Det er en betingelse, at den ansatte spiser sammen med de personer, som der spisetrænes med. Det vil typisk være tilfældet, når maden indtages i samme lokale eller område og der er kontakt med de personer, der spisetrænes med.

Herudover er det en betingelse, at den ansatte får samme mad som de personer, der spisetrænes med. Om den ansatte fravælger en ret eller nogle dele af maden, har ingen betydning. Det afgørende er, at der serveres samme mad for alle – både den ansatte og de personer, der spisetrænes med.

Vedrørende forslaget om skattefritagelse for fribilletter modtaget i et ansættelsesforhold.

Det foreslås at skattefritage værdien af en fribillet, som giver adgang til at deltage i et sportsligt eller kulturelt arrangement, hvis fribilletten modtages af en person som led i et ansættelsesforhold.

Ved en fribillet forstås en billet, der uden eller mod delvis betaling giver adgang til et sportsligt eller kulturelt arrangement. Fribilletten omfatter således kun adgangen til arrangementet ikke transport- eller andre rejseudgifter til arrangementet.

Det er en forudsætning, at giver er den ansattes arbejdsgiver, der sponsorerer det sportslige eller kulturelle arrangement.

Det er også en forudsætning, at fribilletterne indgår som en tillægsydelse til arbejdsgiverens sponsor-kontrakt med den sportslige eller kulturelle institution eller virksomhed. En sponsorkontrakt, der udelukkende omfatter fribilletter, vil således ikke være omfattet af den foreslåede bestemmelse.

Til § 2

Til nr. 1 og 4.

Det foreslås, at modregningen i indkomstskatterne af nedslag for negativ nettokapitalindkomst på op til 50.000 kr. pr. person og for nedslag i skatten efter kompensationsordningen for personer med store fradrag i forhold til indkomsten også skal ske i udligningsskatten.

Modregningen af nedslaget sker først i bundskatten efter § 6 og herefter i topskatten efter § 7. Er der herefter yderligere nedslag, sker modregningen efter forslaget dernæst i udligningsskatten efter § 7 a, og efterfølgende ligeledes som hidtil i sundhedsbidrag efter § 8, i progressiv aktieindkomstskat efter § 8 a, stk. 2, i skatten efter § 8 c og i indkomstskat til kommunen og i kirkeskat.

Det vil sige, at der for personer, der eventuelt betaler udligningsskat, kan modregnes en større del af nedslaget i skatterne, før et eventuel resterende beløb udbetales som overskydende skat.

Til nr. 2.

Ved den foreslåede ændring af personskattelovens § 11, stk. 3, bestemmes det, at der i tilfælde, hvor den ene ægtefælles negative nettokapitalindkomst er under 50.000 kr., kan ske overførsel af det overskydende beløb til den anden ægtefælle.

Der beregnes maksimalt nedslag af negativ nettokapitalindkomst på op til 100.000 kr. for ægtepar.

Har den ene ægtefælle eksempelvis negativ nettokapitalindkomst på 20.000 kr. og den anden ægtefælle negativ nettokapitalindkomst på 70.000 kr., forhøjes den anden ægtefælles beløbsgrænse med 30.000 kr. (50.000 kr. – 20.000 kr.). Den ene ægtefælle får herefter beregnet skattnedslag af 20.000 kr., mens den anden ægtefælle kan få beregnet skattnedslag for negativ nettokapitalindkomst på op til 80.000 kr. Da den negative nettokapitalindkomst for denne ægtefælle kun udgør 70.000 kr., beregnes nedslaget af de 70.000 kr.

Har den ene ægtefælle eksempelvis negativ nettokapitalindkomst på 30.000 kr. og den anden ægtefælle negativ nettokapitalindkomst på 80.000 kr., forhøjes den anden ægtefælles beløbsgrænse med 20.000 kr. (50.000 kr. – 30.000 kr.). Den ene ægtefælle får herefter beregnet skattnedslag af 30.000 kr., mens den anden ægtefælle kan få beregnet skattnedslag for negativ nettokapitalindkomst på op til 70.000 kr. Selv om den negative nettokapitalindkomst for denne ægtefælle udgør 80.000 kr., beregnes nedslaget kun af 70.000 kr.

Har en person eksempelvis negativ nettokapitalindkomst på 40.000 kr., mens dennes ægtefælle har positiv nettokapitalindkomst på kr. 20.000, beregnes nedslaget efter bestemmelsen på grundlag af ægteparrets samlede nettokapitalindkomst, der udgør negativ nettokapitalindkomst på 20.000 kr.

Til nr. 3.

Redaktionel ændring som følge af nr. 2. Det præciseres, at det er det beregnede nedslag efter stk. 1-3, der kan modregnes i den anden ægtefælles skatter, hvis vedkommende ikke selv kan udnytte nedslaget.

Til § 3

Der er tale om en redaktionel rettelse, som ajourfører henvisningen i lov om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter til personskattelovens regler i § 7 om topskat.

Bestemmelserne om topskat i personskattelovens § 7 er ad flere omgange blevet ændret siden indførelsen af den skattefri kompensation for forhøjede miljø- og energiafgifter. Desværre er henvisningerne i lov om skattefri kompensation for forhøjede miljø- og energiafgifter til personskatteloven ikke i alle tilfælde blevet ajourført. Det rettes der nu op på med nærværende forslag.

Til § 4

Det foreslås, at lovforslaget træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Samtidig foreslås det, at størstedelen af lovforslaget får virkning fra og med 2011. Det vil sige, at forslagens § 1, nr. 1, vedrørende skattefritagelse for statslig godtgørelse til nyrepatienter, forslagens § 1, nr. 3, vedrørende fradrag til færøske og grønlandske studerende, forslagens § 1, nr. 6, vedrørende den skattefri bagatelgrænse på 1.000 kr., forslagens § 1, nr. 7 vedrørende skattefritagelsen af fri kost ved pædagogisk spisetræning og skattefritagelse af fribilletter får virkning fra og med indkomståret 2011.

Det foreslås, at den foreslåede ændring i lovforslagets § 1, nr. 4, vedrørende godtgørelse af kost og småforbrødenheder på enkeltstående kortvarige tjenesterejser får virkning fra og med indkomståret 2011. Ændringen udvider mulighederne for, at en arbejdsgiver kan udbetale skattefri godtgørelse til kost m.v. på enkeltstående kortvarige tjenesterejser og er således en lempelse i forhold til gældende regler.

Det foreslås også, at præciseringen i lovforslagets § 1, nr. 5, vedrørende opgørelsen af indkomstgrundlaget for selvstændigt erhvervsdrivende i forbindelse med beregning af et særligt tillæg til befordringsfradraget for lavere lønnede personer, får virkning fra lovens ikrafttræden. Der er tale om en tydeliggørelse - og således ikke en ændring - af gældende regler.

Det foreslås også, at konsekvensrettelsen i lovforslagets § 3, vedrørende opgørelsen af aftrapningsgrundlaget for den skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter (grøn check), får virkning fra lovens ikrafttræden. Der er blot tale om en præcisering og ikke ændring i forhold til de gældende regler.

Det foreslås i stk. 3, at § 1, nr. 2, har virkning for tilskud efter § 98, stk. 2, i lov om byfornyelse og udvikling af byer, der er udbetalt til skatteydere den 1. januar 2011 eller senere. Når det ikke foreslås, at ændringen får virkning allerede fra og med den 1. januar 2010 skyldes det, at der ifølge Socialministeriet ikke er udbetalt tilskud til borgerne i 2010 på grund af skattepligten af tilskuddene.

Reglerne i personskattelovens § 11 om skattnedslag for negativ nettokapitalindkomst under 50.000 kr./100.000 kr. og i kompensationsordningen for personer med store fradrag i forhold til indkomsten i personskattelovens § 26 har virkning fra og med indkomståret 2012. Det foreslås i stk. 4, at præciseringerne af disse regler for ægtefæller i lovforslagets § 2 får virkning fra samme tidspunkt.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om påligningen af indkomstskat til staten (ligningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1365 af 29. november 2010, som ændret blandt andet ved § 1 i lov nr. 1560 af 21. december 2010, lov nr. 1563 af 21. december 2010, § 2 i lov nr. 1612 af 22. december 2010 og senest ved § 7 i lov nr. 254 af 30. marts 2011, foretages følgende ændringer:

§ 7. Til den skattepligtige indkomst medregnes ikke:

18) Statslig godtgørelse til hiv-smittede personer eller disses efterladte, når godtgørelsen ydes i sammenhæng med, at de pågældende er blevet behandlet ved danske sygehuse eller er smittet af personer, der er blevet behandlet ved danske sygehuse, samt støtte, der udbetales af Blødererstatningsfonden til blødere, der efter behandling med blodprodukter ved danske sygehuse er blevet konstateret hiv-smittede, eller til disses efterladte.

§ 7 F.

2) støtte ydet efter § 37, stk. 1, 2 og 4, § 40, stk. 1 og 2, § 44, stk. 2, § 44 a, stk. 2, § 45, stk. 1, § 47, stk. 1, § 62, stk. 2 og 3, og § 74 a i lov om byfornyelse og boligforbedring og § 62, § 134, stk. 1, § 145, stk. 3, §§ 148-150, § 151, stk. 2 og 5, § 153, stk. 1 og 3, § 154, stk. 1, § 161, stk. 1, § 168, stk. 4 og 5, § 169, stk. 1, og § 174, stk. 4, i lov om byfornyelse samt § 14, § 26, stk. 1, § 53, stk. 3, § 63, stk. 3, § 67, § 68, § 69, stk. 1, § 70, § 71, stk. 1, § 72, stk. 1, § 77, stk. 5 og 7, og § 78, stk. 1, i lov om byfornyelse og udvikling af byer,

1. I § 7, stk. 1, nr. 18, indsættes efter »eller til disses efterladte«: »og statslig godtgørelse til nyrepatienter med nefrogen systemisk fibrose (NSF), når godtgørelsen ydes i sammenhæng med, at patienterne har fået konstateret følgesygdommen NSF efter MR-skanning i det danske sundhedsvæsen med et gadoliniumholdigt kontrastmiddel«.

2. I § 7 F, stk. 1, nr. 2, ændres » og § 78, stk. 1, i lov om byfornyelse og udvikling af byer« til: »§ 78, stk. 1, og § 98, stk. 2, i lov om byfornyelse og udvikling af byer«.

3. Efter § 8 T indsættes:

»§ 8 U. Studerende, som fra og med indkomståret 2011 bliver berettiget til særligt fradrag til gæstestuderende i Danmark i medfør af dobbeltbeskatningsaftale indgået mellem Danmark og Færøerne eller Grønland, kan ved indkomstopgørelsen som et rigsfællesskabsfradrag fratrække et beløb på 36.000 kr., jf. dog stk. 2. Fradrag efter 1. pkt. gives ud over fradrag i medfør dobbeltbeskatningsaftalen og kan ikke vælges i stedet for dette.

Stk. 2. Fradrag efter stk. 1 gives i den periode, hvor betingelserne for fradrag til gæstestuderende efter de nævnte dobbeltbeskatningsaftaler er opfyldt, og med de begrænsninger, som følger af dobbeltbeskatningsaftalerne. Er betingelserne kun opfyldt i en del af et indkomstår, gives fradraget forholdsmæssigt.«

9 A.

Stk. 5. Stk. 1-4 finder kun anvendelse, når rejsen varer mindst 24 timer. Det enkelte arbejdssted, jf. stk. 1, kan ved anvendelsen af standardsatserne i stk. 2, nr. 1-3, og stk. 4 højst anses for midlertidigt i de første 12 måneder. 2. pkt. finder ikke anvendelse, når arbejdsstedet er mobilt eller i takt med arbejdets udførelse eller færdiggørelse flytter sig over en strækning på mindst 8 km.

4. I § 9 A, *stk. 5*, indsættes som 4. pkt.:

»2. pkt. finder endvidere ikke anvendelse i forhold til godtgørelser, der udbetales i forbindelse med enkeltstående kortvarige tjensterejser til samme midlertidige arbejdssted.«

§ 9 C.

Stk. 4, 20. pkt. ..

Indkomsten efter 10. pkt. omfatter indtægter m.v. efter lov om arbejdsmarkedsbidrag § 2, stk. 1, nr. 1 og 2, ydelser, der udbetales af en arbejdsløshedskasse efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., dagpengegodtgørelser for 1., 2. og 3. ledighedsdag, der udbetales af arbejdsgivere i henhold til § 84 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., sygedagpenge efter lov om sygedagpenge

5. I § 9 C, *stk. 4, 20. pkt.*, indsættes efter »lov om arbejdsmarkedsbidrag § 2, stk. 1, nr. 1 og 2,«: »§ 4 og § 5,«.

og barseldagpenge efter barselloven bortset fra dagpenge, der erstatter B-indkomst eller ydes som frivillig sikring efter § 45 i lov om sygedagpenge.

§ 16.

...

Stk. 3. Den skattepligtige værdi af de i stk. 1 omhandlede goder skal ved skatteansættelsen, medmindre andet følger af stk. 4-15, fastsættes til den værdi, som det måtte antages at koste den skattepligtige at erhverve godet i almindelig fri handel. Rabat på indkøb af varer og tjenesteydelser, som arbejdsgiveren m.v. udbyder til salg som led i sin virksomhed, skal dog alene beskattes i det omfang, rabatten overstiger avancen hos den pågældende arbejdsgiver m.v. Goder, som arbejdsgiveren i overvejende grad har ydet af hensyn til den ansattes arbejde, beskattes kun, hvis den samlede værdi af disse goder fra en eller flere arbejdsgivere m.v. overstiger et grundbeløb på 5.500 kr. (2010-niveau), der reguleres efter personskattelovens § 20. Hvis goderne samlede værdi i indkomståret overstiger grundbeløbet, beskattes hele den samlede værdi. Værdien af følgende goder beskattes uden hensyn til grundbeløbet, og værdien af disse goder medregnes ikke ved beregningen af, om grundbeløbet er overskredet:

- 1) Fri bil, fri sommerbolig og fri lystbåd, jf. stk. 4-6.
- 2) Fri kost og logi, når værdiansættelsen kan foretages efter de af Skatterådet fastsatte normalværdier.
- 3) Multimedier, jf. stk. 12.
- 4) Fri helårsbolig, personalelån, samt tv- og radiolicens.

--

6. § 16, stk. 3, affattes således:

»*Stk. 3.* Den skattepligtige værdi af de i stk. 1 omhandlede goder skal ved skatteansættelsen, medmindre andet følger af stk. 4-15, fastsættes til den værdi, som det måtte antages at koste den skattepligtige at erhverve godet i almindelig fri handel. Rabat på indkøb af varer og tjenesteydelser, som arbejdsgiveren m.v. udbyder til salg som led i sin virksomhed, skal dog alene beskattes i det omfang, rabatten overstiger avancen hos den pågældende arbejdsgiver m.v. Goder, herunder julegaver i form af naturalier, beskattes kun, hvis den samlede værdi af disse goder fra en eller flere arbejdsgivere m.v. overstiger et grundbeløb på 1.000 kr. (2010-niveau). Julegaver i form af naturalier fra en arbejdsgiver m.v. beskattes dog ikke, hvis værdien af julegaven ikke overstiger et grundbeløb på 700 kr. (2010-niveau). Goder, som arbejdsgiveren i overvejende grad har ydet af hensyn til den ansattes arbejde, beskattes kun, hvis den samlede værdi af disse goder fra en eller flere arbejdsgivere m.v. overstiger et grundbeløb på 5.500 kr. (2010-niveau). Grundbeløbene i 3., 4. og 5. pkt. reguleres efter personskattelovens § 20. For både 3. og 5. pkt. gælder, at hvis godernes samlede værdi overstiger grundbeløbet, beskattes hele den samlede værdi. Værdien af følgende goder beskattes uden hensyn til grundbeløbene i 3., 4. og 5. pkt., og værdien af disse goder medregnes ikke ved beregningen af, om grundbeløbene er overskredet:

- 1) Fri bil, fri sommerbolig og fri lystbåd, jf. stk. 4-6.
- 2) Fri kost og logi, når værdiansættelsen kan foretages efter de af Skatterådet fastsatte normalværdier.

3) Multimedier, jf. stk. 12.

4) Fri helårsbolig, personalelån, samt tv- og radiolicens.«

7. I § 16 indsættes som *stk. 14* og *15*:

»*Stk. 14.* Værdien af fri kost beskattes ikke, hvis pædagogisk spisetræning indgår som en del af den ansattes arbejde, og den ansatte spiser sammen med og får samme mad som de personer, den ansatte spisetræner med.

Stk. 15. Værdien af fribilletter, som giver adgang til at deltage i et sportsligt eller kulturelt arrangement beskattes ikke, hvis fribilletterne modtages af en person som led i et ansættelsesforhold. Det er en forudsætning for skattefriheden efter 1. pkt., at den ansatte modtager fribilletterne af sin arbejdsgiver, der sponsorerer det sportslige eller kulturelle arrangement, og at fribilletterne indgår som en tillægsydelse til arbejdsgiverens sponsorkontrakt med den sportslige eller kulturelle institution eller virksomhed.«.

§ 2

I lov om indkomstskat for personer m.v. (personskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 143 af 8. februar 2011, foretages følgende ændringer:

§ 11. For den del af den skattepligtiges negative nettokapitalindkomst, der ikke overstiger et beløb på 50.000 kr., beregnes et nedslag i skatten med den procent, der anføres i stk. 2. Nedslaget modregnes i skatterne efter §§ 6, 7 og 8 og § 8 a, stk. 2, indkomstskat til kommunen og kirkeskat i den nævnte rækkefølge.

Stk. 3. For en gift person modregnes den anden ægtefælles positive nettokapitalindkomst ved opgørelsen af negativ nettokapitalindkomst efter stk. 1, hvis ægtefællerne er samlevende ved indkomstårets udløb.

1. I § 11, *stk. 1*, ændres »og 8 og § 8 a, stk. 2, «til: «, 7 a og 8, § 8 a, stk. 2, og § 8 c,«.

2. I § 11, *stk. 3*, affattes således:

»*Stk. 3.* Er en gift persons negative nettokapitalindkomst mindre end beløbsgrænsen i stk. 1, forhøjes den anden ægtefælles beløbsgrænse med forskelsbeløbet, hvis ægtefællerne er samlevende ved indkomstårets udløb. Er personens nettokapitalindkomst

positiv, modregnes dette beløb i den anden ægtefælles negative nettokapitalindkomst, inden ægtefællens beløbsgrænse forhøjes efter 1. pkt.«

Stk. 4. Hvis en gift person ikke kan udnytte nedslaget beregnet efter stk. 1 og 2, modregnes den ikke udnyttede del i den anden ægtefælles skatter, hvis ægtefællerne er samlevende ved indkomstårets udløb.

§ 26. For indkomstårene 2012-2019 beregnes en kompensation, hvis forskelsbeløbet beregnet efter stk. 2 og 3 er negativt. Kompensationen modregnes i skatterne efter §§ 6, 7 og 8 og § 8 a, stk. 2, indkomstskat til kommunen og kirkeskat i den nævnte rækkefølge.

3. I § 11 *stk. 4* ændres: »stk. 1 og 2« til: »stk. 1-3«.

4. I § 26, *stk. 1*, ændres »og 8 og § 8 a, stk. 2,« til: «, 7 a og 8, § 8 a, stk. 2, og § 8 c,«.

§ 3

I lov nr. 472 af 12. juni 2009 om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter, som ændret ved § 14 i lov nr. 1278 af 16. december 2009, § 2 i lov nr. 624 af 11. juni 2010 og § 11 i lov nr. 724 af 25. juni 2010, foretages følgende ændringer:

§ 2. Den kompensation, som er nævnt i § 1, stk. 1, nedsættes med 7,5 pct. af grundlaget for topskat efter personskattelovens § 7, stk. 1 og 3, i det omfang topskattegrundlaget overstiger et bundfradrag på 362.800 kr. (2010-niveau).

Stk. 2. Den supplerende kompensation, som er nævnt i § 1, stk. 2, nedsættes med 7,5 pct. af grundlaget for topskat efter personskattelovens § 7, stk. 1 og 3, i det omfang topskattegrundlaget overstiger bundfradraget efter stk. 1 med tillæg af et fast beløb på 17.333 kr.

Stk. 3. For ægtefæller finder personskattelovens § 7, stk. 7-9, anvendelse ved den beregning, der skal foretages efter stk. 1 og 2.

1. I § 2, *stk. 1 og 2*, ændres »§ 7, stk. 1 og 3« til: »§ 7, stk. 1 og 6«.

2. I § 2, *stk. 3*, ændres »§ 7, stk. 7-9« til: »§ 7, stk. 6«.

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. Loven har virkning fra og med indkomståret 2011, jf. dog stk. 3-5.

Stk. 3. § 1, nr. 2, har virkning for tilskud efter § 98, stk. 2, i lov om byfornyelse og udvikling af byer, der er udbetalt den 1. januar 2011 eller senere.

Stk. 4. § 1, nr. 5, har virkning fra lovens ikrafttræden.

Stk. 5. § 2 har virkning fra og med indkomståret 2012.